

โครงการพิเศษทางจิตวิทยา

เรื่อง นิสัยทางการเรียนและการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร

จัดทำโดย

นางสาวอมราพร แสงลี

รหัสนักศึกษา 580801422793

สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยา ปีการศึกษา 2565

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ชื่อ-สกุล : นางสาวอมราพร แสงลี
ชื่อโครงการพิเศษทางจิตวิทยา : นิสัยทางการเรียนและการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร
หลักสูตร : ศศ.บ. (จิตวิทยา)
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ : อาจารย์ณภาพร อยู่ถาวร
ปีการศึกษา : 2565

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน 2) เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 359 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม จำนวน 4 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน และแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t-test ที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Sample) และสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation) คำนวณโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการศึกษา พบว่า

1. แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 จากระดับคะแนนเต็ม 5
2. นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากกว่านักเรียนชาย
3. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน
4. นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .330
5. การสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวก กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .410

กิตติกรรมประกาศ

โครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความอนุเคราะห์ของ อาจารย์ณภาพ อยู่ถาวร อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษทางจิตวิทยา และคณาจารย์คณะจิตวิทยา รายนามดังต่อไปนี้ รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล รองศาสตราจารย์ประณต เค้าฉิม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา อังกาบสี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรควิช จารีกจาริต อาจารย์ ดร.อิวัฒน์ รัตนวงศ์แซ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัมมัญญिता อยู่เจริญ ซึ่งให้ความช่วยเหลือและเมตตาแก่ผู้ศึกษา พร้อมกรุณาให้การแนะนำปรึกษาตลอดจน ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อความสมบูรณ์ของโครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้ ผู้ศึกษาจึง ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประณต เค้าฉิม ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรควิช จารีกจาริต และ อาจารย์ ดร.อิวัฒน์ รัตนวงศ์แซ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือ ตลอดจนให้คำแนะนำ แก้ไข ปรับปรุงข้อบกพร่องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ให้ เหมาะสมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ และกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ สถานศึกษาโรงเรียนเทพลีลา ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลแบบทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนเทพลีลา

ขอขอบพระคุณ นางสาวสุดารัตน์ จามจรี เจ้าหน้าที่ประจำคณะจิตวิทยา ที่ให้ความกรุณา ประสานงาน และช่วยเหลือในด้านต่างๆ ตลอดระยะเวลาในการจัดทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้

ขอขอบคุณ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ ที่ให้ความร่วมมือตอบ แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า นำมาซึ่งข้อมูลที่มีคุณค่ายิ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ และขอขอบคุณ เพื่อนนักศึกษาคณะจิตวิทยา ที่ให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ ให้ความรักและปรารถนาดีแก่ผู้ศึกษามาโดยตลอด

ท้ายสุดนี้ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อใจเพชร-คุณแม่อำมร แสงลี และคุณพี่วัชชัย แสงลี บุคคลที่สำคัญที่สุดในชีวิต ผู้ซึ่งให้การสนับสนุน ให้ความรัก ความเมตตา ห่วงใย ให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนในทุกๆ ด้าน แก่ผู้ศึกษาอย่างสม่ำเสมอตลอดมา

คุณค่าของโครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้ ขอมอบแต่ ครอบครัว คณาจารย์ ผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ ห่วงใย และให้กำลังใจ ตลอดจนนักวิชาการสาขาวิชาต่างๆ ที่ผู้ศึกษาได้อ้างอิง ดังปรากฏในโครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้โครงการพิเศษฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

อมราพร แสงลี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ.....	1
1. หลักการและเหตุผล.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า.....	3
3. ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
4. ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
4.1 ประชากร.....	3
4.2 กลุ่มตัวอย่าง.....	3
4.3 ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
4.4 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
4.5 นิยามปฏิบัติการ.....	4
5. กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า.....	6
6. สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	6
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	7
1.1 ความหมายของแรงจูงใจ.....	8
1.2 ความหมายของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	9
1.3 ความสำคัญของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	10
1.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	10
1.5 การวัดแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	14
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน.....	15
2.1 ความหมายของนิสัย.....	15
2.2 ความหมายของนิสัยทางการเรียน.....	15
2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน.....	17
2.4 การวัดนิสัยทางการเรียน.....	19
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	20
3.1 ความหมายของการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	20
3.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	22
3.3 การวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)	
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	27
4.1 เพศกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	27
4.2 ระดับการศึกษาของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	27
4.3 นิสัยทางการเรียนกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	28
4.4 การสนับสนุนของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	28
3. วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	30
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	30
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	30
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
4. ผลการศึกษาค้นคว้า.....	38
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล.....	39
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียนและการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	39
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน.....	46
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	49
1. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า.....	49
2. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	49
3. ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า.....	49
4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	50
5. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	50
6. อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	51
7. ข้อเสนอแนะ.....	54
7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้.....	54
7.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป.....	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	56
ภาคผนวก.....	61
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	62
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	63
ภาคผนวก ข.....	64
ข1 จดหมายขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	65
ข2 แบบตอบรับกลับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า....	68
ข3 หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บแบบสอบถาม (Try out).....	71
ข4 หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	72
ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	73
ภาคผนวก ง ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	78
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	86
ประวัติผู้ศึกษา.....	95

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 3-1 ตัวอย่างแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล.....	31
ตารางที่ 3-2 ตัวอย่างแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	31
ตารางที่ 3-3 ตัวอย่างแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	34
ตารางที่ 3-4 ตารางสรุปจำนวนข้อคำถามในแต่ละขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ.....	36
ตารางที่ 4-1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	39
ตารางที่ 4-2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง.....	39
ตารางที่ 4-3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจ ในการศึกษาต่อ.....	40
ตารางที่ 4-4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับนิสัยทางการเรียน.....	41
ตารางที่ 4-5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของ การสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	42
ตารางที่ 4-6 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน จำแนกตามเพศ.....	46
ตารางที่ 4-7 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง.....	47
ตารางที่ 4-8 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียนกับแรงจูงใจในการศึกษาของนักเรียน.....	47
ตารางที่ 4-9 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนของผู้ปกครองกับแรงจูงใจ ในการศึกษาต่อของนักเรียน.....	48
ตารางที่ ค-1 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดนิสัยทางการเรียน.....	74
ตารางที่ ค-2 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	75
ตารางที่ ง-1 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน.....	79
ตารางที่ ง-2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	81
ตารางที่ ง-3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละฉบับ.....	85

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการศึกษา.....	6
ภาพที่ 2-1 แผนผังอธิบายทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงธอร์นไคค์.....	17
ภาพที่ 2-2 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู 2 มิติหลักของบัมรินด์.....	24

บทที่ 1

บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

การศึกษาเป็นความจำเป็นของชีวิต เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของชีวิตในโลกที่มีกระแสความเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วเช่นในปัจจุบัน นอกจากนี้ การศึกษายังเป็นปัจจัยกำลังอำนาจที่สำคัญที่สุดของชาติ เพราะการศึกษาช่วยพัฒนาคนและคนพัฒนาชาติ ทุกคนในสังคมไทยควรมีบทบาทและหน้าที่ในการช่วยกันติดอาวุธการศึกษาให้กับคนในชาติ เพื่อที่ประเทศไทยจะได้พัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง (อุทัย ภูเจริญ, 2564, น. 26) การพัฒนาประเทศและการพัฒนาคนในสังคมเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันและต้องมีการพัฒนาควบคู่กันไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังจะเห็นได้ว่ากระบวนการศึกษาที่จัดให้กับเยาวชนตั้งแต่ก่อนวัยเรียนไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัยนั้น มีความมุ่งหมายสำคัญๆ อยู่สองประการ คือ การพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ด้านต่างๆ ที่จะช่วยดำเนินชีวิตในฐานะพลเมืองดี และช่วยให้มีโอกาสเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ (คมเพชร ฉัตรศุภกุล, 2541 อ้างถึงใน เสาวนิต คำจันทร์, 2557, น. 16)

การที่บุคคลจะศึกษาเล่าเรียนและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นนั้น มีเหตุจูงใจหรือเหตุผลหลายประการ อาทิ เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงานและเพิ่มโอกาสในการเข้าสู่ตำแหน่งงานที่ต้องการ เพื่อเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจในเชิงลึก เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งงานหรือได้รับเงินเดือนที่สูงขึ้น เพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับทางวิชาการหรือมีผลงานทางด้านวิชาการและเป็นที่ยอมรับจากบุคคลอื่น เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับตนเองในการประกอบธุรกิจ (ยุวดี มาพุท, 2559 อ้างถึงใน กนกวรรณ ผันสำโรง และคณะ, 2556, น. 5-6) แม้ว่าเหตุผลในการศึกษาเล่าเรียนหรือศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นของบุคคลส่วนใหญ่มักเป็นไปเพื่อสนองตอบความต้องการหรือความสนใจส่วนบุคคล แต่การที่บุคคลศึกษาเล่าเรียนก็ถือเป็นการสร้างคุณประโยชน์ให้กับประเทศชาติอีกทางหนึ่งด้วย เพราะการศึกษาทำให้บุคคลมีความรู้ และความรู้ นั้นช่วยให้บุคคลมีความสามารถในการดำรงชีพ พึ่งพาตนเองได้ เอาตัวรอดได้ นอกจากนี้การศึกษายังช่วยขัดเกลาบุคคลให้มีจิตสำนึกและคุณธรรมในการดำเนินชีวิต เป็นผู้เจริญทั้งทางปัญญาและจิตใจ อันส่งผลให้บุคคลในสังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างราบรื่นและสงบสุข เป็นน้ำหนึ่งอันเดียวกันในการที่นำพาสังคมและประเทศชาติของตนให้เจริญก้าวหน้าและรุ่งเรืองไปพร้อมกัน

จากที่กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการศึกษามีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคนและประเทศชาติ ดังนั้น การส่งเสริมให้บุคคลที่สำเร็จการศึกษาในระดับหนึ่งมีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะการศึกษาต่อหลังจากสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือในระดับมัธยมศึกษาชั้นต้น เป็นความท้าทายอย่างหนึ่งของภาครัฐ สถาบันการศึกษา บิดามารดาหรือผู้ปกครอง และบุคคลที่เกี่ยวข้อง จากข้อมูลอัตราการเรียนต่อระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ปีการศึกษา 2557-2560) พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีอัตราการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญและมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีวศึกษาลดน้อยลง และการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามีอัตราการลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยนักเรียนศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 1,780,382 คน และปีการศึกษา 2560 จำนวน 1,715,976 คน คิดเป็นอัตรา การศึกษาต่อลดลงร้อยละ 3.62 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2561, น. 183-184)

นักเรียนที่จะเลือกศึกษาต่อในส่วนหนึ่งเป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับมาก โดยแรงจูงใจในการศึกษาต่อเป็นแรงกระตุ้นหรือแรงผลักดันของผู้เรียนที่มีเป้าหมายในการศึกษาต่อ ส่งผลให้ ผู้เรียนมีพฤติกรรม ได้แก่ การแสดงออกถึงความสนใจ ตั้งใจ กระตือรือร้น มุ่งมั่น มานะพากเพียร ไม่ย่อท้อ ฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยากๆ เพื่อให้ได้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น เพื่อต้องการเพิ่มพูนความรู้ซึ่งเป็นแนวทางที่จะ นำไปสู่หน้าที่การงานและเพื่อยกระดับสังคมในวันข้างหน้าตามความต้องการที่ตั้งไว้ใจ (ไพรินทร์ สระแก้ว, 2556, น. 5) ดังนั้นหากนักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อย่อมเพิ่มโอกาสในการได้ศึกษาต่อตามความมุ่งหวัง ของนักเรียน จากการศึกษาของ วันทนีย์ โพธิ์กลาง และ อุทุมพร ไฉฉลาด (2558,) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจ ในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาต่อ มีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมาก (4.18 จากระดับคะแนนเต็ม 5) และการศึกษาของ อำไพวรรณ ทัพเป็นไทย (2556,) เรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ พบว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อมีแรงจูงใจใน การศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก (3.67 จากระดับคะแนนเต็ม 5)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ พบว่ามีปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้ง ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยสิ่งแวดล้อม อาทิ การศึกษาของ ศศิธร เป็งทอง (2552) เรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพล ต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการศึกษาของ วันทนีย์ โพธิ์กลาง และ อุทุมพร ไฉฉลาด (2558) เรื่องแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับ ปริญญาตรี คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษามากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การศึกษาของ จุฑามาศ ชูจินดา และคณะ (2558) เรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี พบว่า นักเรียนที่บิดาและมารดามีการศึกษาระดับ ต่ำกว่าระดับอนุปริญญา และมีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่ามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อสูงกว่า นักเรียนที่มีบิดาและมารดาที่มีการศึกษาระดับ ปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การศึกษาของ พระมหาทักษ์ทวี เถาโต (ญาณวิโช) (2553) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร พบว่า นิสัยทางการเรียน มีสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการสนับสนุนของ ผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงเห็นความสำคัญของแรงจูงใจในการศึกษาต่อและสนใจศึกษาค้นคว้าแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร โดยทำการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง นิสัยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง เพื่อทราบว่าตัวแปรใดมีความเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของ นักเรียน อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในการนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการ เสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อให้กับนักเรียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

- 2.1 เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน จำแนกตาม เพศ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
- 2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน

3. ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบระดับของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ในการนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อให้กับนักเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากยิ่งขึ้น

4. ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

4.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 359 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนและประมวลผล ณ วันที่ 2 กันยายน 2562)

4.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ จำนวน 186 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan อ้างถึงใน เสาวนิต คำจันทร์, 2557, น. 3) และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาจากประชากรทั้งหมด

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

4.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1) เพศ แบ่งเป็น
 - 1.1) ชาย
 - 1.2) หญิง
- 2) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง แบ่งเป็น
 - 2.1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - 2.2) ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป
- 3) นิสัยทางการเรียน
- 4) การสนับสนุนของผู้ปกครอง

4.3.2 ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการศึกษาต่อ

4.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

4.4.1 **เพศ** หมายถึง เพศที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดของบุคคล แบ่งเป็น เพศชาย และเพศหญิง

4.4.2 **ผู้ปกครอง** หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นหลักในการดูแลนักเรียน

4.4.3 **ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง** หมายถึง การศึกษาชั้นสูงสุดของผู้ปกครอง แบ่งเป็น ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

4.5 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

4.5.1 **แรงจูงใจในการศึกษาต่อ** หมายถึง พลังภายในตัวของนักเรียนที่กระตุ้นเร้าให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่การบรรลุเป้าหมายในการศึกษาต่อของตนเอง ได้แก่ การอยากทุ่มเทความพยายามในการตั้งใจอ่านหนังสือ ตั้งใจทบทวนเนื้อหาบทเรียนเพื่อเพิ่มพูนความจำ มุ่งมั่นและกระตือรือร้นค้นคว้า เพิ่มเติมในเรื่องที่สงสัยที่มีประโยชน์ต่อพื้นฐานทางการศึกษาต่อของตนเอง ต้องการมีความรู้เพิ่มขึ้นอันเป็นผลต่อหน้าที่การงานในอนาคตและอยากได้ค่าตอบแทนสูงเพื่อเลี้ยงดูพ่อแม่ในอนาคตและต้องการมีอนาคตที่ดี

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้วัดแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยใช้แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อของ ศศิธร เบ็ญทอง (2552, น. 104-105) ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ จริงที่สุด (5) ถึง จริงน้อยที่สุด (1) นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่าแสดงว่าเป็นมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า

4.5.2 **นิสัยทางการเรียน** หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนในด้านการเรียนเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่ การตั้งใจเรียน การทำงานที่ได้รับมอบหมาย การอ่านหนังสือและการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน และการเตรียมตัวก่อนสอบ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ วัดนิสัยทางการเรียนโดยใช้แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ จริงที่สุด (5) ถึง จริงน้อยที่สุด (1) นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า แสดงว่ามีนิสัยทางการเรียนดีกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า

4.5.3 **การสนับสนุนของผู้ปกครอง** หมายถึง การปฏิบัติของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่แสดงถึงการส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1) **ด้านร่างกาย** หมายถึง การที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้การดูแลเอาใจใส่นักเรียนในเรื่อง การดูแลสุขภาพร่างกาย การรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การพักผ่อนให้ตรงเวลา การออกกำลังกาย เพื่อให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง และผู้ปกครองคอยให้คำแนะนำในเรื่องการดูแลรักษาความสะอาดร่างกายของลูก รวมไปถึง ความสะอาดของห้องนอนและเสื้อผ้าที่สวมใส่ และคอยดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดพานักเรียนไปตรวจสุขภาพร่างกายอย่างสม่ำเสมอ

2) **ด้านอารมณ์** หมายถึง การที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้กำลังใจและคอยปลอบโยนเมื่อนักเรียนรู้สึกผิดหวังหรือท้อแท้ พุดเชิงบวก แสดงความรักความผูกพันโดยไม่ปิดกั้นความคิดเห็นของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกถึงอารมณ์แบบไม่ปิดกั้น รวมถึงสร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในครอบครัว โดยบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีอารมณ์ขันและทำกิจกรรมสนุกสนานภายในบ้านร่วมกับนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนผ่อนคลายความเครียดต่างๆ จากการเรียน และเป็นທີ່ปรึกษาด้านการเรียนให้กับนักเรียนอย่างเหมาะสม

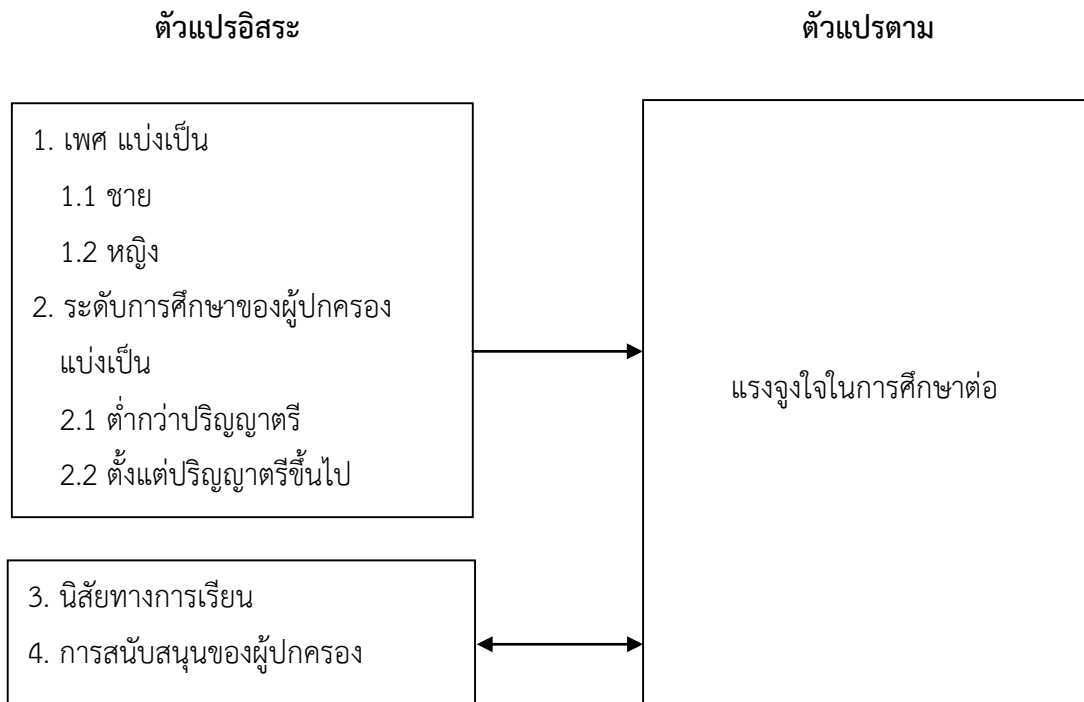
3) ด้านสังคม หมายถึง การที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองใส่ใจนักเรียนในเรื่องพฤติกรรมทางสังคม การมีมารยาททางสังคม การมีกลุ่มเพื่อนที่ดี หรือการแนะนำให้นักเรียนทำงานอดิเรกที่ตนเองสนใจโดยคอยส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรมทางสังคมหรือกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกในกิจกรรมต่างๆ อย่างเหมาะสม

4) ด้านสติปัญญา หมายถึง การที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองใส่ใจและรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง โดยบิดา มารดา หรือผู้ปกครองคอยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล รวมไปถึงการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความรู้ต่างๆ และเข้าร่วมกิจกรรมที่พัฒนาสติปัญญา อาทิ การแข่งขันตอบปัญหา การโต้วาที

5) ด้านการเอาใจใส่การเรียนของบุตร หมายถึง การที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองใส่ใจในเรื่องการเรียนของนักเรียนและจัดหาอุปกรณ์การเรียนต่างๆ ให้กับนักเรียน คอยอบรมตักเตือนเมื่อนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ให้การแนะนำปรึกษาในเรื่องการเรียนและการทบทวนบทเรียนต่างๆ ใส่ใจ และติดตามผลการเรียนของนักเรียนอยู่เสมอ พร้อมทั้งสอนเรื่องวินัยในการเรียนให้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงจัดการในเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียน เพื่อให้นักเรียนไม่เป็นกังวลในการเรียน

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ วัดการสนับสนุนของผู้ปกครองโดยใช้แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่จริงที่สุด (5) ถึง จริจน้อยที่สุด (1) นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า แสดงว่าได้รับการสนับสนุนของผู้ปกครองมากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า

5. กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

6. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

- 6.1 นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกัน
- 6.2 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกัน
- 6.3 นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน
- 6.4 การสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ นิสัยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งสาระสำคัญออกเป็นหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
 - 1.1 ความหมายของแรงจูงใจ
 - 1.2 ความหมายของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
 - 1.3 ความสำคัญของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
 - 1.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
 - 1.5 การวัดแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน
 - 2.1 ความหมายของนิสัย
 - 2.2 ความหมายของนิสัยทางการเรียน
 - 2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน
 - 2.4 การวัดนิสัยทางการเรียน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง
 - 3.1 ความหมายของการสนับสนุนของผู้ปกครอง
 - 3.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง
 - 3.3 การวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
 - 4.1 เพศกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
 - 4.2 ระดับการศึกษาของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
 - 4.3 นิสัยทางการเรียนกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
 - 4.4 การสนับสนุนของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

1.1 ความหมายแรงจูงใจ

โสภา ชูพิกุลชัย (2532, น. 120) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง สิ่งที่มาเร้าหรือกระตุ้นให้ความต้องการของมนุษย์ได้รับความพอใจ และมีผลให้พฤติกรรมของมนุษย์บรรลุเป้าหมายโดยปราศจากภัยอันตรายหรือสภาพการณ์ที่ไม่พึงพอใจไปได้

อัมพา แก้วจงประสิทธิ์ (2551, น. 11) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง ปัจจัยองค์ประกอบหรือสิ่งเร้าที่เป็นแรงกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างมีทิศทางเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ

จิราภรณ์ ตั่งกิตติยาภรณ์ (2557, น. 145) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง พลังภายในตัวบุคคลที่ก่อให้เกิดการกระตุ้นเร้า และชี้แนะแนวทางพฤติกรรมให้ไปสู่เป้าหมาย

สมลักษณ์ ชาวเจริญ (2548, น. 10) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง กระบวนการที่กระตุ้นให้บุคคลเกิดความมานะ พยายาม เกิดความพร้อม ความพอใจที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อตอบสนองความต้องการของตน

เสาวนิต คำจันทร์ (2557, น. 7) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง ปัจจัยที่กระตุ้นพฤติกรรมของบุคคลเพื่อให้แสดงพฤติกรรมออกมาหรือกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

ปิยะนุช ชันสาครกิตติ (2548, น. 14) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง สภาวะที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอกเป็นเหตุให้บุคคลตัดสินใจทำพฤติกรรมหรือการกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

ปฐมวงศ์ สีหาสีนา (2557, น. 11-12) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับและจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันไปตอบสนองความต้องการในสิ่งที่ขาดหายไปหรือสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่สมดุลเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคลซึ่งมีผลการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

ปิยรัตน์ บุตรศรี (2554, น. 11) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจเป็นแรงที่ทำให้บุคคลพยายามทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีเป้าหมายเพื่อลดความไม่สบายใจหรือลดความเครียดที่ถูกกระตุ้นโดยบุคคลหรือถูกกระตุ้นโดยสิ่งแวดล้อมแรงจูงใจจะถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้นได้ง่ายเมื่อบุคคลกำลังขาดแคลนหรือสูญเสียบางสิ่งบางอย่างการขาดแคลนหรือการสูญเสียดังกล่าวทำให้บุคคลมีความต้องการเกิดขึ้นแรงจูงใจจึงมีหน้าที่ทั้งการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมและเป็นการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมด้วย

รัตนศักดิ์ เนียมโสภา (2560, น. 9) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจ หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมในตัวของแต่ละบุคคลซึ่งถูกกระตุ้นโดยสิ่งเร้าหรือสิ่งจูงใจให้แสดงออกซึ่งความต้องการในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่จะเป็นพลังผลักดันให้บุคคลกระทำการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้เมื่อประสบความสำเร็จจะรู้สึกภาคภูมิใจและจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานทำให้องค์การประสบความสำเร็จต่อไป

พระมหานพพร อริยญาโน (สีเนย์) (2551, น. 16) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจเป็นตัวกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมออกมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อจุดมุ่งหมายของแรงจูงใจนั้นๆ แรงจูงใจเป็นผลมาจากความไม่สมดุลของร่างกายหรือเรียกว่า แรงขับและเป็นผลมาจากปัจจัยภายนอก แรงจูงใจมีความหมายรวมไปถึงความต้องการ และความปรารถนา

จากความหมายของแรงจูงใจข้างต้นสรุปได้ว่า แรงจูงใจหมายถึง พลังภายในตัวบุคคลที่กระตุ้นเร้าให้บุคคลแสดงพฤติกรรมภายในและภายนอกออกอย่างมีทิศทาง และเป็นพลังผลักดันให้บุคคลกระทำการต่างๆ อย่างมีความมานะ พยายาม เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ

1.2 ความหมายแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

พระมหาทักษวิ เถาโต (ญาณวิชัย) (2553, น. 6) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการศึกษาต่อว่า หมายถึง แรงกระตุ้นหรือแรงผลักดันที่มีต่อเป้าหมายในการศึกษาต่อ ได้แก่ การแสดงออกถึงความสนใจ ตั้งใจ กระตือรือร้น มุ่งมั่น มานะพากเพียรไม่ย่อท้อ ฝ่าฟันกระทำการที่ยากๆ เพื่อให้ได้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น เพื่อต้องการเพิ่มพูนความรู้ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่หน้าที่การงาน และเพื่อยกระดับทางสังคมในวันข้างหน้า ตามความต้องการที่ตั้งไว้

ไพรินทร์ สระแก้ว (2556, น. 5) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการศึกษาต่อว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อเป็นแรงกระตุ้นหรือแรงผลักดันของผู้เรียนที่มีเป้าหมายในการศึกษาต่อ ได้แก่ การแสดงออกถึงความสนใจ ตั้งใจ กระตือรือร้น มุ่งมั่น มานะพากเพียร ไม่ย่อท้อฝ่าฟันกระทำการที่ยากๆ เพื่อให้ได้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น เพื่อต้องการเพิ่มพูนความรู้ซึ่งเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่หน้าที่การงาน และเพื่อยกระดับสังคมในวันข้างหน้า ตามความต้องการที่ตั้งใจไว้

สมัย พันธสะอาด (2553, น. 7) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการศึกษาต่อว่า หมายถึง ปัจจัยหรือตัวแปรหรือตัวบ่งชี้ที่เป็นสิ่งเร้าหรือกระตุ้นโน้มน้าวให้บุคคลที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

เสาวนิต คำจันทร์ (2557, น. 11) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการศึกษาต่อว่า หมายถึง แรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคลอยากศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อต้องการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถ สามารถประกอบอาชีพ ยกระดับฐานะทางสังคม ได้รับรางวัล คำชม การยกย่อง และเกียรติยศชื่อเสียงในวันข้างหน้า ตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้

ศศิธร เบ็ญทอง (2552, น. 5) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการศึกษาต่อว่า หมายถึง ความรู้สึของผู้เรียนที่ต้องการแสดงพฤติกรรมเพื่อได้บรรลุเป้าหมายในการศึกษาต่อของตนเอง ได้แก่ การอยากทุ่มเทความพยายามในการตั้งใจอ่านหนังสือ ตั้งใจทบทวนเนื้อหาบทเรียนเพื่อเพิ่มพูนความจำ มุ่งมั่นและกระตือรือร้นค้นคว้าเพิ่มเติมในเรื่องที่สงสัยที่มีประโยชน์ต่อพื้นฐานทางการศึกษาต่อของตนเอง ต้องการมีความรู้เพิ่มขึ้นอันเป็นผลต่อหน้าที่การงานในอนาคตและอยากได้ค่าตอบแทนสูงเพื่อเลี้ยงดูพ่อแม่ในอนาคตและต้องการมีอนาคตที่ดี

จากความหมายของแรงจูงใจในการศึกษาต่อข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อ หมายถึง แรงกระตุ้นหรือแรงผลักดันให้ผู้เรียนอยากศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยมีการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่นำพาตนเองไปสู่การได้ศึกษาต่อตามความมุ่งหวัง การที่ผู้เรียนต้องการศึกษาต่อขึ้นเพื่อให้ตนเองมีความรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่ความสามารถในการประกอบอาชีพ ยกระดับฐานะทางสังคม ได้รับการยอมรับนับถือ ยกย่อง ชมเชย ตลอดจนต้องการค่าตอบแทนสูงเพื่อเลี้ยงดูพ่อแม่

1.3 ความสำคัญของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนและการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไปของนักเรียน เพราะแรงจูงใจมีส่วนสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมที่ควรประพฤติอันจะนำไปสู่เป้าหมายที่นักเรียนมุ่งหวังไว้ในการศึกษาต่อ ขณะเดียวกันบุคคลผู้มีเป้าหมายในชีวิตย่อมมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะบรรลุถึงเป้าหมายนั้น การสร้างแรงจูงใจในการทำในบางสิ่งบางอย่าง และลงมือทำอย่างจริงจัง มุ่งมั่น ไม่ยอมแพ้ คือ การเริ่มต้นของความสำเร็จ แต่หากไม่มีแรงจูงใจที่มากพอเป้าหมายนั้นอาจจะเล็กลง เพราะไม่มีแรงบันดาลใจ ขาดศรัทธาในชีวิต ดังนั้นมนุษย์จึงจำเป็นต้องมีแรงจูงใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ (ศศิธร เป็งทอง, 2552, น. 10) นอกจากนี้ แรงจูงใจมีความสำคัญสำหรับบุคคลที่สนใจหรือต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับใดก็ตาม เพราะแรงจูงใจในการศึกษาต่อจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลสามารถตัดสินใจศึกษาต่อได้เร็วขึ้น (ดวงกมล ทรัพย์แสงสง, 2552, น. 26)

จากความสำคัญของแรงจูงใจในการศึกษาต่อข้างต้นสรุปได้ว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อมีความสำคัญกับผู้เรียน โดยผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อจะมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าและลงมือกระทำการสิ่งต่างๆ ตลอดจนถึงตัดสินใจในการศึกษาต่อได้รวดเร็ว มุ่งมั่น ไม่ยอมแพ้ เพื่อให้ตนเองบรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการ

1.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

1.4.1 ทฤษฎีความต้องการ (Need Theories)

มาสโลว์ (Maslow อ้างถึงใน วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณา, 2555, น. 199) ได้อธิบายว่ามนุษย์มีความต้องการตามลำดับขั้น ดังนี้

1) ความต้องการทางร่างกาย (Psychological Needs) ได้แก่ ปัจจัยทางอาหาร ต้องการยารักษาโรค อากาศสำหรับหายใจ ระบายน้ำเมื่อน้ำน้อยเพลีย การมีเพศสัมพันธ์และต้องการเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม เป็นความต้องการพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของการดำรงชีวิต

2) ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ได้แก่ ความต้องการได้รับการคุ้มครอง ปกป้อง รู้สึกมั่นคงปลอดภัยจากการถูกคุกคามชีวิต ได้ผ่อนคลายจากความวิตกกังวลความกลัว และความเจ็บปวด

3) ความต้องการความรักและความรู้สึกเป็นที่ยอมรับ (Belongingness Needs) ได้แก่ การมีความรัก มีความสัมพันธ์ที่ดี ต้องการมีส่วนร่วมได้รับการตอบสนองจากผู้อื่นหรือกลุ่มและองค์กรด้วยความผูกพันต่อกัน

4) ความต้องการความภาคภูมิใจ (Esteem Needs) ได้แก่ ความรู้สึกที่อยากให้คนอื่นนับถือ ยกย่อง ชื่นชม เป็นที่ยอมรับ เพื่อการได้รับเกียรติยศชื่อเสียง และอำนาจอันเป็นความปรารถนาของบุคคล

5) ความต้องการบรรลุศักยภาพของตน (Self-actualization Needs) เป็นการพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จที่สมบูรณ์แบบ โดยมุ่งสู่การมีคุณค่าในศักยภาพสมบูรณ์ (Self actualization) ให้บุคคลได้รับรู้เกี่ยวกับตน นับเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เข้าใจบุคลิกภาพของบุคคลนั้น

จากทฤษฎีความต้องการข้างต้นสรุปได้ว่า มนุษย์มีความต้องการ 5 ชั้น ประกอบด้วย ความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการความรักและรู้สึกเป็นที่ยอมรับ ความต้องการความภาคภูมิใจ และความต้องการบรรลุศักยภาพของตน ทั้งนี้การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเป็นโอกาสที่มนุษย์จะสามารถได้มาซึ่งสิ่งต่างๆ ตามลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ได้มากยิ่งขึ้น กล่าวคือ เมื่อผู้เรียน

มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ผู้เรียนจะศึกษาต่ออย่างมีเป้าหมายและภายหลังสำเร็จการศึกษาอาจมีโอกาสดำเนินงานทำที่ดี มีรายได้สูงขึ้น และเมื่อมีงานทำที่ดี มีรายได้สูง จะสามารถตอบสนองความต้องการตามลำดับขั้นได้มากยิ่งขึ้น เช่น สามารถซื้อหาอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรคที่มีคุณภาพดี มีความมั่นคงทางการเงินหรือสามารถเก็บออมเงินได้ ได้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่ตนปรารถนา ได้รับการชื่นชมยอมรับจากผู้อื่น ตลอดจนสามารถนำศักยภาพในตนเองไปใช้ให้เกิดประโยชน์สังคม

1.4.2 ทฤษฎี ERG (ERG Theory)

เคลย์ตัน แอลเดอร์เฟอร์ (Clayton Alderfer, 1940 อ้างถึงใน จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์, 2557, น. 156-158) ได้นำแนวคิดความต้องการของมาสโลว์มาสร้างทฤษฎีใหม่ใน ค.ศ. 1969 โดยมีแนวคิดพื้นฐานดังนี้

- 1) มนุษย์อาจมีความต้องการหลายๆ อย่างเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันได้ โดยไม่จำเป็นว่าความต้องการเบื้องต้นจะต้องได้รับการตอบสนองก่อนจึงจะเกิดความต้องการเบื้องต้น
- 2) ยิ่งความต้องการได้รับการตอบสนองน้อยเท่าใด บุคคลก็จะมีความต้องการแต่ละประเภทมากยิ่งขึ้น
- 3) ยิ่งความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองมากเท่าใด บุคคลก็จะมีความต้องการระดับสูงมากขึ้นไปอีก
- 4) ยิ่งความต้องการระดับสูงได้รับการตอบสนองน้อยเท่าใด บุคคลก็จะมีความต้องการในระดับต่ำมากขึ้นเท่านั้น

นอกจากนี้ แอลเดอร์เฟอร์มีความเชื่อว่า ความต้องการมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์เช่นเดียวกับมาสโลว์ แต่ได้ย่อความต้องการลงเหลือเพียง 3 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

1) ความต้องการเพื่อการดำรงชีวิต (Existence Needs, E) เป็นความต้องการทางกายภาพและความต้องการทางวัตถุที่ช่วยให้มนุษย์มีชีวิตอยู่รอดได้ เช่น อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย นอกจากนี้ค่าจ้างแรงงาน ความมั่นคง สวัสดิภาพ ความปลอดภัย ก็จัดอยู่ในกลุ่มนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับทฤษฎีของมาสโลว์ ความต้องการเพื่อการดำรงชีวิตจะรวมส่วนที่เป็นต้องการทางด้านสรีระทั้งหมดกับบางส่วนของความต้องการความมั่นคงปลอดภัย

2) ความต้องการด้านความสัมพันธ์ (Related Needs, R) เป็นความต้องการที่รวมถึงความต้องการทางสังคม เช่น การได้รับการยอมรับและรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การมีชื่อเสียงและการได้รับการยกย่องจากสังคม เมื่อเปรียบเทียบกับทฤษฎีของมาสโลว์ ความต้องการด้านความสัมพันธ์นี้จะรวมถึงส่วนที่เป็นความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการทางสังคม และบางส่วนของความต้องการเกียรติและศักดิ์ศรี

3) ความต้องการด้านความงอกงาม (Growth Needs, G) เป็นความต้องการทั้งหมดเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง ความก้าวหน้าในวิชาชีพ ความภาคภูมิใจในตนเอง ตลอดจนการเข้าใจตนเอง และการใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ เมื่อเปรียบเทียบกับทฤษฎีของมาสโลว์ ความต้องการด้านความงอกงามนี้จะรวมถึงบางส่วนของความต้องการเกียรติและศักดิ์ศรี และความต้องการพัฒนาตนเองอย่างแท้จริงทั้งหมด

จากทฤษฎี ERG ข้างต้นสรุปได้ว่า มนุษย์มีความต้องการใน 3 ด้าน ประกอบด้วย ความต้องการเพื่อการดำรงชีวิต (Existence Needs, E) ความต้องการด้านความสัมพันธ์ (Related Needs, R) และ ความต้องการด้านความงอกงาม (Growth Needs, G) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาพบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ใน ความต้องการทั้ง 3 ด้าน โดยนักเรียนที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออาจมีความต้องการทางกายภาพที่ช่วยให้ ตนเองมีชีวิตรอด มีความมั่นคงปลอดภัย ในขณะที่เดียวกันก็ได้รับการยอมรับ ต้องการมีชื่อเสียงและการได้รับการยกย่องจากสังคม ตลอดจนมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง ก้าวหน้าในวิชาชีพ ภาควิชาใจในตนเอง และ ใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่

1.4.3 ทฤษฎีของแมร์ (Maehr's Theory)

มาร์ติน แมร์ (Maehr, 1984 อ้างถึงใน ชูชีพ อ่อนโคกสูง, 2549, น. 19; ศศิธร เป็งทอง, 2552, น. 16-18) นักวิจัยและนักทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจมนุษย์ (Human Motivation) เสนอทฤษฎีที่ว่าคนทุกคน ถูกจูงใจให้ทำพฤติกรรมต่างๆ ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน แต่มีบางคนที่จะถูกจูงใจให้ทำพฤติกรรมตามที่ต้องการได้ และเห็นว่าการจูงใจคือการลงทุนส่วนบุคคล (Personal Investment) อันหมายถึงการทุ่มพลังงาน ความพยายามความสามารถและความเอาใจใส่ของบุคคลที่มีต่อการทำงาน ซึ่งแต่ละบุคคลลงทุนแตกต่างกัน ทำให้บางคนประสบความสำเร็จ บางคนประสบความสำเร็จล้มเหลว การกระทำพฤติกรรมจึงเป็นสิ่งที่ต้องลงทุน (มีแรงจูงใจ) จึงจะประสบความสำเร็จได้ คนเราจะลงทุนในการแสดงพฤติกรรมอย่างไร มากน้อยเท่าใดขึ้นอยู่กับ การตีความหรือแปลความหมายสถานการณ์ของตนเองจากองค์ประกอบที่สำคัญ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเป็นไปได้ที่จะกระทำ ความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตน และเป้าหมายที่กำหนดแนวทาง ในการกระทำรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ความเป็นไปได้ที่จะกระทำ (Action Possibilities)

องค์ประกอบแรกที่จะกำหนดว่าบุคคลจะเลือกลงทุนทุ่มเทพลังงาน ความพยายาม และความเอาใจใส่ในการกระทำกิจกรรมต่างๆ มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความตระหนักรู้เกี่ยวกับ ความเป็นไปได้ที่จะกระทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จ ตลอดจนผลลัพธ์จากการกระทำกิจกรรมนั้นด้วย หากการ กระทำนั้นมีความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จ และผลที่จะได้รับทำให้เกิดความพึงพอใจ บุคคลก็จะเลือก กระทำกิจกรรมนั้น ในทางตรงข้าม หากไม่มีทางเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จและผลที่ตามมาไม่ดี บุคคล นั้นจะไม่เลือกกระทำกิจกรรมหรือพฤติกรรมนั้น เพราะหากทำแล้วผลที่ได้รับจะไม่เป็นไปตามที่ตนได้คาดหวังไว้

2) ความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตน (Sense of Self-efficacy)

องค์ประกอบที่สองที่บุคคลจะพิจารณาในการเลือกที่จะลงทุนทุ่มเทพลังงาน ความ พยายาม และความเอาใจใส่ในการกระทำกิจกรรมคือ ความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตน ซึ่งหมายถึงเชื่อ ว่าตนมีความสามารถที่จะทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จ หากบุคคลเชื่อว่าตนมีความสามารถที่จะกระทำกิจกรรม ต่างๆ ได้สำเร็จ บุคคลจะเลือกกระทำกิจกรรมนั้น และการที่กิจกรรมสำเร็จนั้นหมายถึง ผลของกิจกรรมต้อง ส่งผลดีต่อตัวผู้กระทำด้วย ในทางตรงกันข้าม หากไม่เชื่อว่าตนจะสามารถทำได้สำเร็จ บุคคลจะไม่เลือกทำ กิจกรรมนั้น บุคคลที่มีความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนสูง ย่อมตั้งใจ ขยันและพยายามทำกิจกรรมเพื่อให้ ได้รับผลตอบแทนต่อตนเองในทางที่ดีที่สุด ตรงกันข้าม หากบุคคลเชื่อว่าตนมีพลังความสามารถแห่งตนต่ำก็ จะทำกิจกรรมด้วยความไม่เต็มที่ และไม่เชื่อว่าสิ่งที่ตนเองกระทำนั้นจะประสบความสำเร็จ การกระทำก็จะ

เป็นไปแบบไม่เต็มพลังความสามารถ ซึ่งพลังความสามารถแห่งตนนั้นจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่เป็นประสบการณ์ ดังนี้

2.1) ประสบการณ์ในอดีต (Past Experience) หากบุคคลเคยประสบความสำเร็จ ในการกระทำกิจกรรมใดมาก่อนก็มีความมั่นใจว่าสามารถที่จะทำกิจกรรมนั้น หรือกิจกรรมที่คล้ายกันได้ สำเร็จทั้งในปัจจุบันและในอนาคต เขาจึงมีความเชื่อมั่นในพลังความสามารถแห่งตนสูง ในทางตรงข้าม หากเคยประสบความล้มเหลวในอดีตก็จะขาดความมั่นใจ กังวลใจ หากจะต้องทำกิจกรรมนั้นหรือกิจกรรมที่คล้ายกันอีกเขาจึงมีความเชื่อความสามารถแห่งตนต่ำ

2.2) ประสบการณ์จากการกระทำของผู้อื่น (Vicarious Experience) หากบุคคล เคยสังเกตพบว่าผู้อื่นมีลักษณะและความสามารถใกล้เคียงกับตน ประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมใด เขาย่อมเชื่อว่าตนก็มีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมเช่นกัน นั่นคือเขาจะมีความเชื่อ ในพลังความสามารถแห่งตนของเขา ในทางตรงกันข้ามหากเคยพบว่าผู้อื่นที่มีลักษณะและความสามารถ ใกล้เคียงกับเขาประสบความล้มเหลวในการกระทำใดมาก่อน เขาย่อมไม่เชื่อในพลังความสามารถแห่งตน ในอันที่จะกระทำสิ่งนั้นได้สำเร็จ กล่าวคือเขาย่อมมีความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนต่ำ

2.3) การโน้มน้าวชักจูงใจ (Persuasion) หากบุคคลได้รับการโน้มน้าวชักจูงใจให้เชื่อว่า เขามีความสามารถที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้สำเร็จหรือพูดให้กำลังเพื่อให้ทำได้สำเร็จ เช่น "ครูเชื่อว่าเธอต้องทำเลข ข้อนี้ได้แน่นอนหากพยายามเพิ่มขึ้นอีกหน่อย" ทั้งที่นักเรียนคนนั้นไม่เคยทำเลขข้อนั้นมาก่อน เขาก็จะมีกำลังใจ มานะพยายามที่จะทำเลขข้อนั้นให้ได้ นั่นคือ นักเรียนจะเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนว่าจะสามารถทำเลขข้อ นั้นได้ ยิ่งการโน้มน้าวเกิดจากบุคคลซึ่งเป็นที่เคารพนับถือ ศรัทธา มากเท่าไร บุคคลจะยิ่งเชื่อในพลัง ความสามารถแห่งตนมากขึ้นเท่านั้น ในทางตรงข้ามหากถูกสบประมาทหรือถูกดูหมิ่นว่าไม่มีทางที่จะทำได้สำเร็จ บุคคลจะสูญเสียความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนหรือความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนต่ำลงได้

จากทฤษฎีของเมอร์ซังตันสรุปได้ว่า บุคคลถูกจูงใจให้ทำพฤติกรรมต่างๆ โดยมีเหตุผลส่วนบุคคลที่ แตกต่างกัน และการจูงใจเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมมากหรือน้อยแตกต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับ การตีความหรือแปลความหมายใน 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นไปได้ที่จะกระทำ โดยหากบุคคลมีแรงจูงใจ ในการศึกษาต่อ บุคคลนั้นจะมีความเชื่อว่าเป็นไปได้ที่ตนเองจะประสบความสำเร็จในการศึกษา ทำให้รู้สึก พึงพอใจ และเลือกที่จะศึกษาต่อ 2) ความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตน โดยหากบุคคลมีแรงจูงใจใน การศึกษาต่อ บุคคลนั้นจะมีความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถสำเร็จการศึกษาต่อได้ บุคคลจะตั้งใจเรียน เพียรพยายาม เอาใจใส่ในการเรียน ซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลผู้นั้นสำเร็จการศึกษาได้ และ 3) การโน้มน้าวชักจูงใจ โดยหาก บุคคลมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ และถูกโน้มน้าวชักจูงจากบุคคลอื่น โดยเฉพาะบุคคลที่ตนเองเคารพนับถือ ศรัทธา จะเพิ่มความเชื่อในพลังความสามารถของบุคคลว่าตนเองมีความสามารถที่จะศึกษาต่อและ ประสบความสำเร็จทางการศึกษาได้

1.5 การวัดแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

พระมหาทักษ์ทวี เกาโต ญาณวิชิโย (2553, น. 81) วัดแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร โดยสร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีจำนวน 18 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .814

ระวีพร วีระจันทร์ (2553, น. 72) วัดแรงจูงใจในการศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยสร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยแรงจูงใจในการศึกษาต่อ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความถนัด และความสนใจในวิชาชีพ ด้านสังคม และด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 48 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

ศิริินภา ศรีโคกล่าม (2556, น. 33) วัดแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2555 โดยสร้างแบบสอบถามตามทฤษฎีของโรเจอร์ ประกอบด้วย ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสังคม และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91

ศศิธร เป็งทอง (2552, น. 68) วัดแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยสร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ จริงที่สุด (5) ถึง จริงน้อยที่สุด (1) มีจำนวนข้อคำถาม 14 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .818

เสาวนิต คำจันทร์ (2557, น. 47) วัดแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยสร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีจำนวนข้อคำถาม 12 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .852

จากการทบทวนงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่วัดแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ทั้งนี้อาจมีวิธีการวัดแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้วยวิธีการอื่นๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้เทคนิคฉายภาพ (Projective Techniques) สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาวัดแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยใช้แบบสอบถามของ ศศิธร เป็งทอง (2552, น. 104-105) ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จริงที่สุด (5) ถึง จริงน้อยที่สุด (1) เนื่องจากเป็นแบบสอบถามที่มีจำนวนข้อคำถามพอเหมาะ รวมถึงเนื้อหาในประโยคคำถามทั้งหมดมีความสอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ และมีความชัดเจน เหมาะสมที่จะนำมาใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาพบว่า นิสัยทางการเรียนและการสนับสนุนของผู้ปกครองมีความเกี่ยวข้องแรงจูงใจในการศึกษาต่อ โดยนำเสนอสาระสำคัญดังนี้

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.1 ความหมายของนิสัย

ไอเซนค อาร์โนลด์ และไมลี (Eysenck, Arnold and Meili, 1972, p. 40 อ้างถึงใน ดร.รชนี ศรีธัญรัตน์, 2549, น. 23-24) กล่าวว่า นิสัย หมายถึง แนวโน้มของแต่ละบุคคลที่แสดงพฤติกรรมจนเป็นนิสัยและเป็นไปโดยอัตโนมัติโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือประสบการณ์ ส่วนนิสัยในการเรียนนั้นหมายถึงเทคนิคในการเรียนและทักษะในการเรียนด้วย

จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2557, น. 111) ได้ให้ความหมายของนิสัยไว้ว่า นิสัย หมายถึง การกระทำ การตอบสนองหรือการปฏิบัติ ที่เกิดจากการสั่งสมด้วยการกระทำซ้ำๆ อย่างสม่ำเสมอ จนทำให้การกระทำ การตอบสนอง หรือการปฏิบัตินั้นเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ปราศจากการคิดอย่างรู้สำนึก

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545, น. 110) ได้ให้ความหมายของนิสัยไว้ว่า นิสัย หมายถึง พฤติกรรมที่กระทำอยู่บ่อยๆ เป็นประจำซึ่งมีอยู่ 2 อย่างคือ 1) นิสัย เป็นอุปนิสัยที่เป็นพื้นฐานมาแต่กำเนิด และ 2) นิสัยสังคม เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทีหลังเมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อม มีการประพฤติปฏิบัติเป็นประจำเป็นขนบธรรมเนียมที่ถือปฏิบัติกันเรื่อยมา

ฉันทนิช อัครวนนท์ (2540, น. 104) กล่าวว่านิสัยเป็นบุคลิกภาพภายในอย่างหนึ่งของปัจเจกชนสามารถแสดงออกทางพฤติกรรมให้ปรากฏต่อสายตา ความรู้สึก และการรับรู้ของบุคคลภายนอกได้ ดังนั้นบุคลิกภาพของบุคคลจึงเป็นภาพของลักษณะพฤติกรรมรวมทั้งภายนอกและภายใน อันเป็นภาพรวมของลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าว ที่จัดระบบประสมประสานกันเป็นรูปแบบให้คนอื่นสังเกตได้ รู้สึกได้ บอกได้ตรงกัน การสร้างหรือพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลให้เกิดขึ้นในแนวทางที่สังคมยอมรับและเป็นที่ยอมรับนั้นสิ่งสำคัญยิ่งสิ่งหนึ่งคือนิสัย (Habit) หรืออุปนิสัย

อัจฉรา เฟ่งเล็งผล (2551, น. 11) ได้ให้ความหมายของนิสัยไว้ว่า นิสัย หมายถึง แนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมจนเป็นนิสัยและเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือประสบการณ์

จากความหมายของนิสัยข้างต้นสรุปได้ว่า นิสัย หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลกระทำอยู่บ่อยๆ ส่งผลให้บุคคลอื่นสังเกตได้ รู้สึกได้

2.2 ความหมายของนิสัยทางการเรียน

พระมหาทักษิณี เถาโต (ญาณวิชัย) (2553, น. 6) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนเป็นประจำที่มีต่อการเรียน ได้แก่ การเข้าชั้นเรียนตรงเวลา การทำงานที่ได้รับมอบหมาย การฝึกฝนและทบทวนเนื้อหาบทเรียน การวางแผนในการเรียน การเตรียมตัวก่อนสอบ

ศศิธร เบ็ญทอง (2552, น. 5) ได้ให้ความหมายของนิสัยทางการเรียนว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง สิ่งที่นักเรียนกระทำเป็นประจำซึ่งเกี่ยวกับการเรียน ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การตั้งใจเรียน และการวางแผนในการเรียน

พระอดิศักดิ์ ยางอิสาร (2551, น. 5) กล่าวว่านิสัยทางการเรียน คือพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเป็นประจำสม่ำเสมอ หรือแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม นิสัยการเรียนรวมถึงการรู้จักใช้เวลาให้เหมาะสมกับการเรียน การแบ่งเวลา วิธีการเรียน และการวางแผนใช้เวลา

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2536 อ้างถึงใน สุนิตรา สิงคะอุดม, 2553, น. 27) กล่าวว่า นิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ ประกอบด้วย ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ในการเรียน การจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขยัน อดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเอง และมีความภูมิใจในผลการเรียนของตน

พระมหาวชิรพงศ์ วชิรวโส (तालอ่อน) (2552, น. 6) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนเป็นประจำที่มีต่อการเรียน ได้แก่ การเข้าชั้นเรียนตรงเวลาความสม่ำเสมอในการเข้าเรียน การทำงานที่ได้รับมอบหมาย การฝึกฝนและทบทวนเนื้อหาบทเรียน และการซักถามข้อสงสัยต่อครูทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

อริตรา จารุรัตน์ (2547, น. 7) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง สิ่งที่นักเรียนกระทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การทำการบ้านการทบทวนบทเรียนการตั้งใจเรียนและการวางแผนในการเรียน

พระธีรภักดิ์ สารธมโม (2550, น. 21) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง การกระทำของนักเรียนที่ทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน ได้แก่ การวางแผนในการเรียนการแบ่งเวลาในการเรียน ความตั้งใจเรียน การทบทวนบทเรียน การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม และการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

กัญญา สุพรรณกุล (2551, น. 5) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ในการที่จะมุ่งมั่นศึกษาหาความรู้จนประสบความสำเร็จในการเรียน ได้แก่ ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ในการเรียน การซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย การวางแผนการเรียน การทบทวนบทเรียนหลังจากที่เรียนไปแล้ว และการจัดตารางการอ่านหนังสือ

อมรรัตน์ ศรีเจริญวรรณ (2546, น. 6-7) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียนหมายถึง การกระทำของนักเรียนที่ทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน ได้แก่ การเข้าชั้นเรียนตรงเวลา ความสม่ำเสมอในการเข้าเรียน การทำงานที่ได้รับมอบหมาย การฝึกฝนและทบทวนเนื้อหาบทเรียน ความตั้งใจเรียน การซักถามข้อสงสัยต่อครูทั้งภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

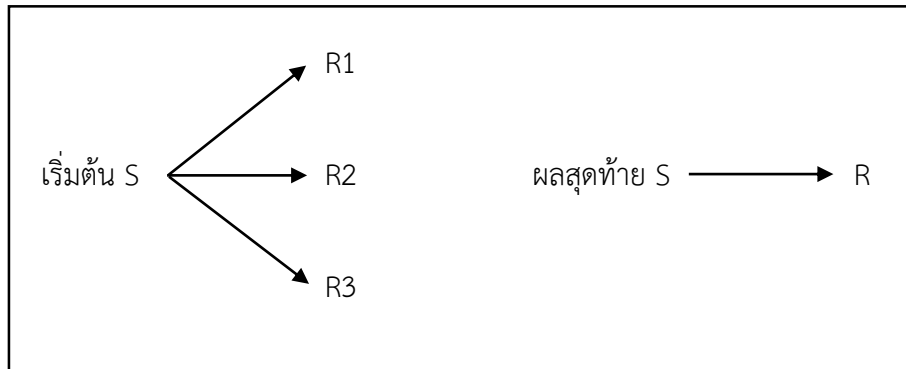
พระมหากิติ เกตุเรน (2547, น. 41) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งแสดงถึงความพึงพอใจในการเรียน เป็นลักษณะพฤติกรรมที่เกิดขึ้นซ้ำๆ จนกลายเป็นนิสัยของบุคคลนั้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแรงจูงใจในการเรียน

พระมหานพพร อริยญาโณ (สีเนย์) (2551, น. 41) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเป็นประจำสม่ำเสมอหรือแนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมนิสัยการเรียน รวมถึงการรู้จักใช้เวลาให้เหมาะสมกับการเรียน การแบ่งเวลา วิธีการเรียน และการวางแผนใช้เวลา

จากความหมายของนิสัยทางการเรียนข้างต้นสรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนในด้านการเรียนเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่ การตั้งใจเรียน การทำงานที่ได้รับมอบหมาย การอ่านหนังสือและการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน และการเตรียมตัวก่อนสอบ

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

การศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน พบว่ามีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้
 เอ็ดเวิร์ด ลี ธอร์นไดค์ (Edward Lee Thorndike, 1874 - 1949 อ้างถึงใน ญัฐพรหม อินทยศ, 2553, น. 10-11) กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่มักจะออกมาในรูปแบบต่างๆ หลายรูปแบบ โดยการลองผิดลองถูก (Trial and Error) จนกว่าจะพบรูปแบบที่เหมาะสมที่สุด (อารี พันธมณี, 2546, น. 231) นั่นคือ การเลือกตอบสนองของผู้เรียนจะกระทำด้วยตนเอง ไม่มีผู้ใดมากำหนดหรือชี้ช่องทางในการปฏิบัติให้ และเมื่อเกิดการเรียนรู้ขึ้นแล้วการตอบสนองหลายรูปแบบจะหายไป เหลือเพียงการตอบสนองรูปแบบเดียวที่เหมาะสมที่สุด และพยายามทำให้การตอบสนอง เช่นนี้เชื่อมโยงกับสิ่งเร้าที่ต้องการให้เรียนรู้ต่อไปเรื่อยๆ จากข้างต้นสามารถเขียนเป็นแผนผังได้ดังนี้

ภาพที่ 2-1 แผนผังอธิบายทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงธอร์นไดค์

จากภาพที่ 2-1 อธิบายได้ว่าถ้ามีสิ่งเร้าที่ต้องการให้เกิดการเรียนรู้มากระทบอินทรีย์ อินทรีย์จะเลือกตอบสนองเองแบบเดาสุ่มหรือลองผิดลองถูก (Trial and error) เป็น R1, R2, R3 หรือ R อื่นๆ จนกระทั่งได้ผลที่พอใจและเหมาะสมที่สุดของทั้งผู้ให้เรียนและผู้เรียน การตอบสนองต่างๆ ที่ไม่เหมาะสม จะถูกกำจัดทิ้งไป ไม่นำมาแสดงการตอบสนองอีก เหลือไว้เพียงการตอบสนองที่เหมาะสม คือ กลายเป็น S-R แล้วทำให้เกิดการเชื่อมโยงไปเรื่อยๆ ระหว่าง S กับ R นั้น

แบนดูรา (Bandura อ้างถึงใน ญัฐพรหม อินทยศ, 2553, น. 180-181) ได้อธิบายกระบวนการของการเรียนรู้ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการเกิดนิสัยในการเรียนโดยนิสัยทางการเรียนของผู้เรียนอาจเกิดจากการสังเกตหรือเลียนแบบ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1) การตั้งใจหรือความใส่ใจ (Attention) หมายถึง กระบวนการตั้งใจของผู้เรียน ได้แก่ ความสนใจ ความตื่นตัวที่จะรับรู้ และเรียนรู้ลักษณะท่าทางจากตัวแบบ ทักษะในการควบคุมตนเองของผู้เรียน ฯลฯ ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดการรับรู้พฤติกรรมของตัวแบบได้อย่างแม่นยำ โดยปัจจัยที่จะทำให้ผู้เรียนใส่ใจและสนใจรับรู้พฤติกรรมของตัวแบบมีหลายอย่าง เช่น ความเด่น ความซับซ้อนของเหตุการณ์ ความสนใจ ความรู้สึก

ชอบหรือไม่ชอบ โดยความตั้งใจจะมีสูงถ้าหากตัวแบบเป็นผู้มีชื่อเสียง มีลักษณะดึงดูดใจหรือมีลักษณะคล้ายคลึงกับผู้สังเกต และยิ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้สังเกตเกี่ยวกับความสามารถในการรับรู้ สติปัญญา ระดับการตื่นตัวและเจตคติอีกด้วย

2) การจดจำ (Retention) เป็นการบันทึกสิ่งที่ต้นสังเกตได้จากตัวแบบไว้ในความทรงจำในขั้นนี้ จะเกี่ยวข้องกับความสามารถทางภาษาและการสร้างจินตภาพในสมอง และคนที่จำได้นานก็จะสามารถถ่ายทอดความจำหรือแสดงพฤติกรรมเลียนแบบได้ แม้ว่าจะผ่านไปนานแล้วก็ตาม ทั้งนี้พบว่า การสังเกตตัวแบบซ้ำๆ จะทำให้จำได้ดีขึ้น

3) การกระทำเหมือนตัวแบบ (Reproduction) เป็นการนำสิ่งที่จดจำไว้มากระทำ โดยปัจจัยสำคัญในการนำสิ่งที่จดจำมาถ่ายทอดออกมาเป็นการกระทำ คือความพร้อมทางร่างกาย วุฒิภาวะ และทักษะที่ต้องใช้ในการแสดงพฤติกรรมเลียนแบบของผู้สังเกต กระบวนการทางสติปัญญาที่จะทำให้สามารถกระทำตามตัวแบบได้ โอกาสที่ได้กระทำตามตัวแบบซ้ำๆ เพื่อจำได้ดีขึ้นๆ ด้วยเหตุนี้ ทำให้คนเราแสดงพฤติกรรมเลียนแบบได้ต่างกัน โดยบางคนเลียนแบบได้เหมือนมาก บางคนเหมือนน้อย บางคนเลียนแบบได้ไม่เหมือนเลย แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อได้ลองทำบ่อยๆ ก็จะทำให้บุคคลสามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และอาจสามารถพัฒนาการเลียนแบบให้ก้าวหน้าไปโดยจินตนาการของตนเองได้อีกด้วย

4) การจูงใจ (Motivation) หมายถึง กระบวนการที่กระตุ้นหรือส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจ หรือพลังที่ผลักดันให้กระทำพฤติกรรมเลียนแบบ ซึ่งมักเกิดขึ้นเมื่อเขาเชื่อว่าการกระทำนั้นจะให้ผลคุ้มค่า เช่น การคาดหวังว่าเมื่อทำพฤติกรรมเหมือนตัวแบบแล้วตนจะได้รับรางวัล การเห็นคนอื่นได้รับสิ่งที่พอใจเมื่อทำตามตัวแบบได้ เป็นต้น นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยจูงใจแบบต่างๆ ภายนอกอีกด้วย เช่น เราเรียนรู้วิธีการเล่นโยคะจากโทรทัศน์แล้ว แต่ยังไม่อยากจะทำเพราะยังไม่แสดงพฤติกรรมเลียนแบบ แต่ถ้าเพื่อนบอกว่าเราอ้วนน่าเกลียด ก็จะทำให้เรามีแรงจูงใจที่จะลุกขึ้นมาเล่นโยคะ เป็นต้นนอกจากนั้น การเลียนแบบพฤติกรรมตามแนวคิดของแบนดูรา (Bandura) นี้ เน้นด้วยว่าไม่ใช่เป็นการลอกแบบไม่คิด แต่ผู้เรียนจะเลือกสังเกตหรือเลียนแบบในสิ่งที่ต้องการเท่านั้น ดังนั้นแบนดูราจึงสรุปว่าการเรียนรู้โดยการเลียนแบบนี้เป็นกระบวนการทางความรู้คิดหรือพุทธิปัญญา

คลาร์ก แอล ฮัลล์ (Clark L. Hull, 1844-1952 อ้างถึงใน ศุภมาศ กิจเพติมกุล, 2554, น. 67) เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน หลักการทดลองของเขาใช้หลักการคณิตศาสตร์มาสร้างทฤษฎีทางจิตวิทยาอย่างมีระบบ ซึ่งเป็นแบบ S-R คือการต่อเนื่องระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง โดยกล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ ในรูปของคณิตศาสตร์ มีการวิเคราะห์แยกแยะระหว่างจูงใจกับกลไกในการเรียนรู้ และกล่าวถึงพื้นฐานของการเรียนรู้เกิดจากการเสริมแรงมากกว่าการจูงใจ หลักการเรียนรู้ของทฤษฎีการเรียนรู้ของฮัลล์ เริ่มจากสมมุติฐานโดยใช้กระบวนการอนุมาน (Deductive Process) ก่อน แล้วจึงทดลองเพื่อทดสอบสมมุติฐาน และเมื่อสมมุติฐานใดที่เป็นจริงเขาก็ได้ตั้งเป็นทฤษฎีต่อไป สมมุติฐานแรกของฮัลล์ ฮัลล์เชื่อว่าการที่มนุษย์และสัตว์จะเกิดการเรียนรู้ได้ต้องมีการสร้างแรงขับ (Drive) ได้แก่ ความหิว ความกระหาย เป็นต้น ซึ่งเขากล่าวว่า การแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้มากหรือน้อยเกิดจากผลคูณระหว่างแรงขับ (Drive) กับอุปนิสัย (Habit) ของบุคคล ในทัศนะของฮัลล์ การเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึง ลักษณะการใช้รางวัลให้เกิดการลดแรงขับ การเสริมแรงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างแรงขับกับการได้รางวัล แรงขับเป็นสภาพความเครียด

อันเป็นผลจากความต้องการ ส่วนรางวัลเป็นความพอใจที่สามารถสนองความต้องการในการลดแรงขับ การเสริมแรงของเขาจึงแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1) การเสริมแรงเบื้องต้น คือการเรียนรู้เพิ่มสิ่งที่เกิดต่อเนื่องและสะสมมากขึ้น เป็นช่วงตอนที่ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะพฤติกรรมที่ต้องการแสดงออกเท่านั้น แม้ในเวลาที่ไม่เกิดพฤติกรรมที่สังเกตได้ การเรียนรู้ก็ยังคงสะสมอยู่จนในที่สุดก็ถึงขั้นที่มีพฤติกรรมเปลี่ยนไป

2) การเสริมแรงขั้นที่สอง เกิดจากการถ่ายโยงการเรียนรู้ ถ้าการเรียนรู้ใหม่คล้ายคลึงกับการเรียนรู้เดิม ผู้เรียนจะสามารถตอบสนองต่อการเรียนรู้ใหม่นั้นเหมือนเดิมหรือคล้ายคลึงกับ เมื่อตอบสนองต่อการเรียนรู้เดิม

นอกจากนี้ ฮัลล์ (Clark L. Hull, 1844-1952 อ้างถึงใน สิริอร วิชาวุธ, 2554, น. 67) ได้นำเอา การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับพฤติกรรมมาใช้ในทฤษฎีของเขาใน 2 ประเด็น คือ

1) นิสัย (Habit) แทนการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้า (Stimuli) กับพฤติกรรมตอบสนอง (Response) และนิสัยจะมีความแข็งแกร่งมากขึ้น เมื่อพฤติกรรมที่เกิดขึ้นตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นได้รับสิ่งที่ต้องการหรือรางวัล นิสัยจะมีพลังอ่อนลงเมื่อพฤติกรรมที่เกิดขึ้นตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นไม่ได้รับสิ่งที่ต้องการ

2) ถ้าร่างกายได้รับการตอบสนองความต้องการ แรงขับ (Drive) จะลดลง เมื่อร่างกายขาดสิ่งที่ต้องการ ร่างกายจะเกิดแรงขับ ซึ่งแรงขับนี้จะเป็นตัวผลักดันให้สิ่งมีชีวิตมีพฤติกรรม และถ้าแรงขับลดลง จะทำให้เกิดการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับพฤติกรรม

จากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนข้างต้นสรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียนเกิดขึ้นได้จากหลายปัจจัย อาทิ แนวคิดของธอร์นไดค์ (Edward Lee Thorndike) อธิบายว่านิสัยทางการเรียนเกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองโดยการลองผิดลองถูก (Trial and Error) จนกว่าจะพบรูปแบบที่เหมาะสมที่สุด โดยผู้เรียนจะเลือกตอบสนองหรือกระทำด้วยตนเอง จนเกิดการเรียนรู้ขึ้นซึ่งเป็นนิสัยทางการเรียนของตน ส่วน ทฤษฎีของแบนดูรา (Bandura) สามารถอธิบายได้ว่านิสัยทางการเรียนเกิดจากการกระทำเหมือนตัวแบบ โดยผู้เรียนเลือกสังเกตหรือเลียนแบบในสิ่งที่ต้องการเท่านั้น แล้วนำมากระทำซ้ำๆ จนเกิดเป็นนิสัยทางการเรียนของตนเอง และฮัลล์ (Clark L. Hull) อธิบายว่า นิสัยเป็นการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้า (Stimuli) กับพฤติกรรมตอบสนอง (Response) การได้รับการเสริมแรงจะก่อให้เกิดพฤติกรรม การเรียนรู้ซึ่งเป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เมื่อพฤติกรรมมากขึ้นจะกลายเป็นนิสัยที่มีความแข็งแกร่ง และนิสัยจะมีพลังอ่อนลงเมื่อพฤติกรรมที่เกิดขึ้นตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นไม่ได้รับสิ่งที่ต้องการ

2.4 การวัดนิสัยทางการเรียน

ศศิธร เป็งทอง (2552, น. 56) วัดนิสัยทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยได้สร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 16 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .884

พระมหารักษ์ทวี เกาโต ญาณวิโช (2553, น. 57) วัดนิสัยทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร โดยได้สร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 13 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .843

พระมหานพพร อริยญาโน (สีเนย์) (2551, น. 82) วัดนิตยทาง การเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดศรีสุदारาม เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยได้สร้างแบบสอบถาม ที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 13 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9358

จากการทบทวนงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่วัดนิตยทาง การเรียนโดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ทั้งนี้อาจมีวิธีการวัดนิตยทาง การเรียนด้วยวิธีการ อื่นๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ สำหรับการศึกษาคั้งนี้ ผู้ศึกษาวัดนิตยทาง การเรียนโดยใช้แบบสอบถาม เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการทำแบบสอบถามได้โดยสะดวกและใช้เวลาไม่มากนัก ซึ่งเป็นแบบสอบถาม ที่ผู้ศึกษาที่สร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จริงที่สุด (5) ถึง จริงน้อยที่สุด (1)

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง

3.1 ความหมายของการสนับสนุนของผู้ปกครอง

พระมหาวชิรพงศ์ วชิรวโส (ตาลอ่อน) (2552, น. 7) กล่าวว่า การสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ปกครองภายในครอบครัวให้การสนับสนุนทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ความสนใจซักถามแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ และร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียน ให้เงิน และทุนทรัพย์ในการใช้จ่าย ให้นเวลนักเรียน ในการทำกิจกรรมการเรียนด้วยการช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งมีผลต่อการเรียนของนักเรียน แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ

1) การสนับสนุนด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน เครื่องแต่งกาย และเงินให้แก่ นักเรียนอย่างเพียงพอตามความจำเป็นของนักเรียน

2) การสนับสนุนด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจ ความเอาใจใส่ให้คำปรึกษา และชี้แนะ ทางด้านการเรียนแก่นักเรียน

พระมหารักษ์ทวี เถาโต ญาณวิชิโย (2553, น. 6-7) กล่าวว่า การสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การแสดงออกของผู้ปกครองในการสนับสนุนทางการเรียนของนักเรียนด้วยการช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งส่งผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียนแบ่งออกเป็น 2 ด้านดังนี้

1) การสนับสนุนด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียนเครื่องแต่งกายและเงินให้แก่ นักเรียนอย่างเพียงพอตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน

2) การสนับสนุนด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจความเอาใจใส่ให้คำปรึกษาและชี้แนะ แนวทางด้านการศึกษาต่อแก่นักเรียน

อริศรา จารุรัตน์ (2547, น. 7-8) กล่าวว่า การสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง บิดามารดาหรือ ผู้ปกครองภายในครอบครัวให้การสนับสนุนทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ความสนใจซักถามแนะนำ ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียนให้เงินและทุนทรัพย์ในการใช้จ่ายให้นเวลนักเรียน

ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆซึ่งมีผลต่อการเรียนของนักเรียนแบ่งออกเป็น 2 ด้านดังนี้

1) การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียนเครื่องแต่งกายและเงินให้แก่ นักเรียนอย่างเพียงพอตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน

2) การสนับสนุนทางด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจความเอาใจใส่ให้คำปรึกษาและชี้แนะ ทางด้านการเรียนแก่นักเรียน

เนตรชนก วงศ์สุเทพ (2561, น. 10) กล่าวว่า การสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การส่งเสริม ด้านการเรียนของนักเรียนด้วยวิธีการต่างๆ ที่สามารถทำได้ขณะที่นักเรียนอยู่ที่บ้าน ทั้งด้านความเอาใจใส่ต่อ พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน การสนับสนุนด้านการเงินและการเป็นที่ปรึกษาปัญหาต่างๆ ประกอบด้วย ผู้ปกครองเอาใจใส่นักเรียน สัมพันธภาพที่อบอุ่นในครอบครัว และการส่งเสริมของผู้ปกครอง ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

1) ผู้ปกครองเอาใจใส่นักเรียน หมายถึง พฤติกรรมดูแลให้ความรักความอบอุ่นของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียนในด้านการศึกษา ทั้งทางตรง เช่น การส่งเสียค่าเล่าเรียนค่าอุปกรณ์ต่างๆ และ ทางอ้อม เช่น การดูแลด้านความเป็นอยู่และสุขภาพของนักเรียน เพื่อให้มีความพร้อมต่อการศึกษาค่าเรียน ดูแลด้านความประพฤติของนักเรียน เป็นต้น

2) สัมพันธภาพที่อบอุ่นในครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน รวมถึงการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน มีผลต่อการแสดงออกถึงพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัว

3) การส่งเสริมของผู้ปกครองหมายถึงการกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้และนำความรู้ที่เรียนมาไป ปฏิบัติสามารถทำได้หลากหลายวิธีทั้งการแสดงออกให้เห็นเช่นการดูแลให้นักเรียนทำการบ้านให้นักเรียนเรียน เพิ่มเติมและการสร้างเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่นักเรียนเรียนวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

พระมหานพพร อริยญาโน (สีเนย์) (2551, น. 52) กล่าวว่า การสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ปกครองมีหน้าที่ในการสนับสนุนการเรียนของบุตรหลานหรือผู้อยู่ใต้ปกครอง โดยให้การส่งเสริม จัดสภาพแวดล้อมและให้กำลังใจ เพื่อให้บุตรหลานหรือผู้อยู่ใต้ปกครองเกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ

ณัฐวรรณ กาบคำ (2551 , น. 10) การสนับสนุนของผู้ปกครอง กล่าวว่า หมายถึง การที่ผู้ปกครอง ติดตาม ดูแล และเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักเรียน จัดหาหนังสือ อุปกรณ์การเรียนหรือของเล่นที่ส่งเสริม การเรียนรู้ ให้ความรู้เพิ่มเติมในการเรียน ช่วยแก้ปัญหาในการเรียนตลอดจนการจัดสภาพภายในบ้านให้เอื้อ ต่อการเรียนรู้ สอนให้นักเรียนรู้จักแบ่งเวลาในการทำงานเพื่อใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ กระตุ้นให้นักเรียนสนใจ ค้นคว้าหาความรู้ ส่งเสริมและให้กำลังใจให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง และให้นักเรียนได้ ทำกิจกรรมตามที่ตนสนใจ

นุชนาถ เนติพัฒน์ (2550, น. 8) กล่าวว่า การสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การที่ผู้ปกครองดูแล เอาใจใส่ และติดตามผลการเรียนของนักเรียน จัดการหาอุปกรณ์การเรียนและหนังสือที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ให้ความรู้เพิ่มเติมในการเรียน ช่วยแก้ปัญหาในการเรียน ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมภายในบ้านให้เอื้อ ต่อการเรียนรู้ สอนให้นักเรียนรู้จักแบ่งเวลาในการทำงาน ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ การช่วยให้นักเรียน สนใจค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ส่งเสริมและให้กำลังใจให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง

จากความหมายของการสนับสนุนของผู้ปกครองข้างต้นสรุปได้ว่า การสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่แสดงถึงการส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา และด้านการเอาใจใส่การเรียนของบุตร

1) ด้านร่างกาย หมายถึง การที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้การดูแลเอาใจใส่นักเรียนในเรื่อง การดูแลสุขภาพร่างกาย การรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การพักผ่อนให้ตรงเวลา การออกกำลังกาย เพื่อให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง และผู้ปกครองคอยให้คำแนะนำในเรื่องการดูแลรักษาความสะอาดร่างกาย ของลูก รวมไปถึง ความสะอาดของห้องนอนและเสื้อผ้าที่สวมใส่ และคอยดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด พานักเรียนไปตรวจสุขภาพร่างกายอย่างสม่ำเสมอ

2) ด้านอารมณ์ หมายถึง การที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้กำลังใจและคอยปลอบโยน เมื่อนักเรียนรู้สึกผิดหวังหรือท้อแท้ พุดเซ็งบวก แสดงความรักความผูกพันโดยไม่ปิดกั้นความคิดเห็นของ นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกถึงอารมณ์แบบไม่ปิดกั้น รวมถึงสร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศ ในครอบครัวโดยบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีอารมณ์ขันและทำกิจกรรมสนุกสนานภายในบ้านร่วมกับ นักเรียน เพื่อให้นักเรียนผ่อนคลายความเครียดต่างๆ จากการเรียน และเป็นທີ່ปรึกษาด้านการเรียนให้กับ นักเรียนอย่างเหมาะสม

3) ด้านสังคม หมายถึง การที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองใส่ใจนักเรียนในเรื่องพฤติกรรมทาง สังคม การมีมารยาททางสังคม การมีกลุ่มเพื่อนที่ดี หรือการแนะนำให้นักเรียนทำงานอดิเรกที่ตนเองสนใจ โดยคอยส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรมทางสังคมหรือกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกในกิจกรรมต่างๆ อย่างเหมาะสม

4) ด้านสติปัญญา หมายถึง การที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองใส่ใจและรับฟังความคิดเห็นของ นักเรียน เพื่อให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง โดยบิดา มารดา หรือผู้ปกครองคอยกระตุ้น ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุมีผล รวมไปถึงการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ ความรู้ต่างๆ และเข้าร่วมกิจกรรมที่พัฒนาสติปัญญา อาทิ การแข่งขันตอบปัญหา การโต้วาที

5) ด้านการเอาใจใส่การเรียนของบุตร หมายถึง การที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองใส่ใจในเรื่อง การเรียนของนักเรียนและจัดหาอุปกรณ์การเรียนต่างๆ ให้กับนักเรียน คอยอบรมตักเตือนเมื่อนักเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ให้การแนะนำปรึกษาในเรื่องการเรียนและการทบทวนบทเรียนต่างๆ ใส่ใจ และติดตามผล การเรียนของนักเรียนอยู่เสมอ พร้อมทั้งสอนเรื่องวินัยในการเรียนให้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงจัดการ ในเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียน เพื่อให้นักเรียนไม่เป็นกังวลในการเรียน

3.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง

การศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง พบว่ามีแนวคิดที่เกี่ยวข้องดังนี้

3.2.1 แนวคิดด้านการอบรมเลี้ยงดู

บัมรินด์ (Baumrind, 1967 อ้างถึงใน วีรนุช วงศ์คงเดช, 2547) ได้แบ่งองค์ประกอบพฤติกรรมของ พ่อแม่ในการอบรมเลี้ยงดูบุตรเป็น 2 มิติ ได้แก่ 1) มิติควบคุมหรือเรียกร้องจากพ่อแม่ (Demandingness) เป็นการพิจารณาระดับการเรียกร้องของพ่อแม่กำหนดมาตรฐานสำหรับเด็ก และเรียกร้องให้เด็กทำตามมาตรฐาน ที่บิดามารดาได้กำหนดไว้ ซึ่งบิดามารดาบางคนจะมีมาตรฐานสูง และเรียกร้องให้เด็กปฏิบัติตามมาตรฐานที่ตน

กำหนด ในขณะที่บิดามารดาบางคนเรียกร้องให้เด็กทำตามมาตรฐานเพียงเล็กน้อย และไม่พยายามที่จะใช้อิทธิพลในการควบคุมเด็ก 2) มิติการตอบสนองของพ่อแม่ (Responsive) เป็นการพิจารณาระดับการที่บิดามารดาหรือผู้ดูแลเด็ก ตอบสนองต่อความต้องการของเด็ก ซึ่งบิดามารดาบางคนจะยอมรับเข้าใจและตอบสนองความต้องการของเด็กด้วยดี เปิดโอกาสให้เด็กคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง ในขณะที่บิดามารดาบางคนเพิกเฉย และปฏิเสธต่อความต้องการของเด็ก บัมรินด์ ได้ผสมผสาน 2 มิติดังกล่าวและจัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเป็น 3 รูปแบบ (Baumrind, 1975, น. 270-285 อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2553) ดังนี้

1) การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian) คือ การอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดามีความเข้มงวด มีการเรียกร้องสูงแต่ไม่ตอบสนองต่อความต้องการของเด็กโดยสิ้นเชิง และเป็นการที่พ่อแม่ใช้อำนาจในการอบรมเลี้ยงดูให้เด็กทำตามความต้องการของตน ไม่มีการปรึกษาหารือกับเด็ก แสดงความไม่พอใจยอมรับเล็กน้อย ไม่ไว้ใจ ห่างเหิน ให้ความอบอุ่นน้อยและลงโทษในระดับสูง มีการควบคุมแต่ไม่ตอบสนองความรู้สึกเด็ก

2) การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ (Authoritative) คือ การอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาสนับสนุนให้เด็กมีพัฒนาการตามวุฒิภาวะของเด็ก โดยที่ บิดามารดา จะอนุญาตให้เด็กมีอิสระตามควรแก่วุฒิภาวะแต่ขณะเดียวกัน บิดามารดา จะกำหนดขอบเขตพฤติกรรมของเด็ก และกำหนดให้เด็กเชื่อฟังและปฏิบัติตามแนวทางที่บิดามารดา กำหนดไว้อย่างมีเหตุผล เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ควบคุมสูงให้เด็กทำตามที่พ่อแม่ต้องการแต่มีการยอมรับในตัวเด็กสูงเช่นกัน มีการให้ความรักความอบอุ่นและเหตุผล มีการควบคุมและตอบสนองความรู้สึกเด็ก

3) การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (Permissiveness) คือ การอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดา สนับสนุนและยอมรับเด็กมาก ปล่อยให้เด็กทำสิ่งต่าง ๆ ตามการตัดสินใจของเด็กเองโดยไม่มีการกำหนดขอบเขต ใช้การลงโทษน้อย ไม่เรียกร้องหรือควบคุมพฤติกรรมเด็ก บิดามารดาอาจให้คำปรึกษาหรือพยายามใช้เหตุผลกับเด็กแต่ไม่มีอำนาจในการควบคุมพฤติกรรมเด็กและบิดามารดาจะให้ความรักความอบอุ่นและตอบสนองความต้องการเด็กเสมอ เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ยอมรับเด็กมากให้ความอบอุ่นแต่ไม่มีการประเมิณเด็ก ไม่ควบคุมแต่ตอบสนองความรู้สึกเด็ก

ต่อมา มาร์โคโคบีและมาร์ติน (Maccoby and Martin, 1983) ได้ศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของ บัมรินด์และพบว่า การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็ก คือ มีการตอบสนองและมีการรับรู้ระหว่างบิดามารดากับเด็ก โดยเด็กจะมีการรับรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับบิดามารดา ซึ่งเป็นการให้ความรักความอบอุ่น ก่อให้เกิดความไว้วางใจ แต่เมื่อเด็กโตขึ้นบิดามารดาไม่ได้ตอบสนองความต้องการเด็กเพียงอย่างเดียว บิดามารดาเรียกร้องให้เด็กทำตามความต้องการของบิดามารดาอีกด้วย ซึ่งอยู่ในมิติการเรียกร้องของบิดามารดาและเด็กจะรับรู้ในมิติควบคุม ผลของการอบรมเลี้ยงดูจึงขึ้นอยู่กับการรับรู้และการแปลเจตนาของบิดามารดาและเด็ก เด็กจะรับรู้การเลี้ยงดูของพ่อแม่แตกต่างกันไปแม้จะเลี้ยงดูลักษณะเดียวกัน และการรับรู้จะส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็ก จึงได้เพิ่มรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบที่ 4 ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างการไม่สนใจหรือปฏิเสธ คือ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (Neglectful หรือ Uninvolvement) คือ ผู้ปกครองเพิกเฉยไม่ให้ความสนใจในความคิดเห็นและความต้องการของเด็ก (ไม่ควบคุมและไม่ตอบสนองความรู้สึกเด็ก) ให้การดูแลเอาใจใส่เด็กน้อยมาก บิดามารดากลุ่มนี้จะเพิกเฉยต่อเด็ก พอๆ กับไม่เรียกร้องหรือวางมาตรฐานพฤติกรรมใดๆ ให้เด็กได้ปฏิบัติ

จากรูปแบบการเลี้ยงดู 4 แบบ ดังกล่าวนั้น จำแนกตามมิติ 2 มิติ ได้ดังภาพด้านล่างนี้

มิติตอบสนอง \ มิติควบคุม	ควบคุม (Controlling / Demand)	ไม่ควบคุม (Uncontrolling / Undemand)
ตอบสนองและอบอุ่น (Responsive & Warm)	1. แบบเอาใจใส่ (Authoritative)	3. แบบตามใจ (Permissive)
ห่างเหินและไม่ตอบสนอง (Aloof & Unresponsive)	2. แบบควบคุม (Authoritarian)	4. แบบทอดทิ้ง (Uninvolved)

ภาพที่ 2-2 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู 2 มิติหลักของ บัมรินด์

(Diana Baumrind อ้างถึงใน พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ และคณะ, 2545, น. 5)

เว็บไซต์ Parents One ได้อธิบายผลของการอบรมเลี้ยงดู 4 แบบ ตามแนวคิดของ บัมรินด์ (Diana Baumrind, 2561, ออนไลน์) ไว้ดังนี้

1) เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม จะมีลักษณะว่าอ่อนส่อนง่าย มีความเป็นระเบียบ ซื่อสัตย์ ควบคุมตัวเองเก่ง (แต่เมื่อควบคุมตัวเองไม่ได้ก็จะระเบิดอารมณ์ออกมารุนแรง) อยู่ที่บ้านดูเรียบร้อย แต่พออยู่ข้างนอกจะแสดงความก้าวร้าวรุนแรง ซึกั๊ว หรือซึ้อายมากๆ ไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์ เพราะถูกกำกับอยู่ตลอดเวลา ขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่เห็นว่าตนเองมีคุณค่า ปรับตัวกับสถานการณ์ต่างๆ ได้ยาก เพราะที่ผ่านมาพ่อแม่จัดการให้ทุกอย่าง ขาดทักษะทางสังคม และมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นๆ ได้ไม่ค่อยดี

2) เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ จะเป็นเด็กที่มีความสุขและโตมาเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสุข ควบคุมอารมณ์ตัวเองได้ดี เป็นคนจิตใจดี มองโลกในแง่ดี มีทักษะทางสังคมที่ดี สามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ต่างๆ ได้ มีความเชื่อมั่นในตนเอง และเห็นคุณค่าในตัวเอง มีระเบียบวินัย มีความอดทน พยายาม มีความรับผิดชอบและมีวุฒิภาวะ

3) เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ จะเป็นคนไม่มีวินัย ไม่มีความรับผิดชอบเพราะไม่เคยฝึกคิดว่าตนเองเป็นศูนย์กลางของจักรวาล ไม่เชื่อฟังคนอื่น ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ ขาดทักษะที่ต้องใช้ในการอยู่ร่วมกับคนอื่น เช่น การแบ่งปัน การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เห็นคุณค่าในตัวเองสูง บางครั้งอาจรู้สึกไม่มีความมั่นคงในชีวิต เพราะไม่มีกฎระเบียบให้ทำตาม

4) เด็กที่ได้รับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง จะเรียนรู้ที่จะอยู่รอดด้วยตนเอง มองโลกในแง่ร้าย มักต่อต้านสังคม รู้สึกว่าตนเองไร้ค่า ไม่เห็นคุณค่าของตนเอง รู้สึกไม่ไว้วางใจคนอื่น และกลัวเมื่อต้องพึ่งพาคนอื่น ขาดทักษะทางสังคมที่ดี ไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่นได้ อาจมีพฤติกรรมเสี่ยงเมื่อโตขึ้น เช่น ติดยา ยุ่งเกี่ยวกับอาชญากรรม

นิเทศ เจริญภัณฑุรณ (2543, น. 32 อ้างถึงใน พระมหาวชิรพงษ์ วชิรวโส (ตาลอ่อน), 2552, น. 43) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตเด็กโดยมีพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อตัวเด็กอย่างยิ่ง ทั้งในด้านบุคลิกภาพ ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนความประพฤติ และรวมไปถึงความสำเร็จ

ในชีวิตของเด็กก็ว่าได้ ถ้าจะพิจารณาถึงความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังต่อการประสบความสำเร็จของบุตรหลานของตน เขาย่อมต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาในระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้ และประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี พ่อแม่ผู้ปกครองที่เข้าใจจะให้ความสนใจในการศึกษาของเด็ก ให้คำแนะนำในการเรียนแก่เด็กเป็นอย่างดี สิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กสามารถทำการศึกษาเล่าเรียนจนประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี ด้านนักเรียนที่มาจากต่างจังหวัด ต้องจากครอบครัวซึ่งมีพ่อแม่ผู้ปกครอง ย่อมต้องการการสนับสนุนด้านการเรียนด้วยดี ทั้งทางด้านทุนทรัพย์ กำลังใจด้านการเรียน และให้ความร่วมมือด้านการเรียน จะทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ แต่ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนที่จริงจัง ย่อมมีผลในทางตรงกันข้าม คือไม่ประสบผลสำเร็จสำเร็จในด้านการเรียนได้

จากแนวคิดทฤษฎีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของบัมรินด์จะพบว่า พฤติกรรมของพ่อแม่ใน 2 มิติ คือ การดูแลบุตรและการตอบสนองความรู้สึกของบุตร และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบ มีความเกี่ยวข้องกับการหล่อหลอมพฤติกรรมของบุตรให้มีลักษณะที่แตกต่างกัน ตลอดจนมีอิทธิพลต่อบุตรเป็นอย่างยิ่ง ทั้งในด้านบุคลิกภาพ ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม แรงจูงใจในการเรียนและแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

3.2.2 แนวคิดของไอเซนเบิร์กและเบอร์โควิทซ์ (Eisenberg and Berkowitz)

ผู้ปกครองมีบทบาทในการช่วยแก้ปัญหาในการทำงาน โครงการ รายงาน การบ้าน หรือการสอบต่างๆ ของเด็กให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งผู้ปกครองควรรู้วิธีการช่วยเหลือเด็กที่ถูกต้อง เหมาะสม วิธีการหนึ่งซึ่งเป็นแนวทางในการช่วยเหลือเด็กตามกระบวนการแก้ปัญหาและเหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย คือ วิธี Big Six ตามแนวคิดของ ไอเซนเบิร์กและเบอร์โควิทซ์ (Eisenberg and Berkowitz, 1996 อ้างถึงใน บนิดา นิตยาพร, 2542, น. 32) ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

1) การให้คำจำกัดความของงาน (Task Definition) เป็นการช่วยให้เด็กเข้าใจว่าเขากำลังจะทำอะไร ทำออกมาในรูปแบบใด และข้อมูลอะไรที่จะนำมาใช้ รวมทั้งต้องการข้อมูลมากเท่าไรถึงจะเพียงพอ

2) การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking Strategies) เป็นขั้นที่ผู้ปกครองพยายามให้เด็กมองภาพในมุมกว้าง และคิดถึงแหล่งข้อมูลทุกชนิดที่สามารถนำมาใช้ได้ และมองให้แคบลงโดยการเลือกแหล่งข้อมูลที่ตรงกับความต้องการด้วยตัวของเด็กเอง

3) การสืบค้นและการเข้าถึงข้อมูล (Location and Access) เป็นขั้นที่เข้าถึงข้อมูลนั้นๆ ที่เด็กได้เลือกไว้ และดึงเอาข้อมูลออกมา ซึ่งผู้ปกครองอาจช่วยโดยการพาเด็กไปยังแหล่งข้อมูลเหล่านั้น เช่น ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์

4) การนำข้อมูลมาใช้ (Use of Information) เป็นขั้นตอนที่ต้องการให้เด็กนำสิ่งที่ได้อ่าน ฟัง ทบทวน ตัดสินใจว่าข้อมูลใดมีความสำคัญและตัดทอนดึงข้อมูลสำคัญนั้นๆ ออกมา ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ยากและใช้เวลามาก ดังนั้นผู้ปกครองอาจช่วยเด็กในการอ่านเฉพาะส่วนที่ค่อนข้างยาก รวมทั้งสอนวิธีการถ่ายสำเนาในหน้าที่สำคัญ หรือใช้ปากกาสีสวยๆ ชีดเส้นใต้ข้อมูลที่สำคัญเอาไว้

5) การสังเคราะห์ข้อมูล (Synthesis) เป็นการรวบรวมนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาเรียบเรียง และนำเสนอออกมาในการบ้านหรืองานที่เด็กได้รับมอบหมาย ซึ่งอาจต้องใช้คอมพิวเตอร์เข้าช่วยในการเสนอ

ข้อมูล ดังนั้นผู้ปกครองอาจช่วยเด็กในการสอนวิธีใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมต่างๆ หากไม่มีก็อาจหาหนทางให้เด็กใช้ที่โรงเรียน หรือบ้านเพื่อนก็ได้

6) การประเมินผล (Evaluation) เป็นขั้นที่ให้เด็กประเมินผลงานของตนเองว่ามีประสิทธิภาพหรือมีประสิทธิผลหรือไม่อย่างไร โดยการตอบคำถาม เช่น ผลงานที่ออกมาดีหรือไม่ คาดว่าจะได้คะแนนมากน้อยเท่าใด ถ้าต้องทำงานนี้อีกครั้งจะทำอย่างไรที่จะประหยัดเวลาและใช้ความพยายามน้อยลง

จากแนวคิด Big Six พบว่า ผู้ปกครองสามารถให้การสนับสนุนเด็กเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาในการเรียน ตลอดจนส่งเสริมให้เด็กมีประสบการณ์ในการประสบความสำเร็จ ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ กล่าวคือ การที่ผู้ปกครองให้การช่วยเหลือเด็กอย่างเหมาะสมในการทำงานต่างๆ ในขณะที่เรียน ทั้งการช่วยให้เด็กเข้าใจว่ากำลังจะทำอะไร แสวงหาแหล่งข้อมูลอย่างไรและที่ใด ทบทวนความรู้ เรียบเรียงและนำเสนอ และการประเมินผลงานของตนเอง เป็นวิธีการสนับสนุนให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียน อันนำไปสู่การรู้สึกอบอุ่นใจ รู้สึกว่าตนเองมีความสามารถในการเรียนได้สำเร็จตามความมุ่งหวัง และก่อให้เกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

3.3 การวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ศศิธร เป็งทอง (2552, น. 48) วัดการสนับสนุนของผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยได้สร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .844

เนตรชนก วงศ์สุเทพ (2561, น. 110) วัดการสนับสนุนของผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลป์ (ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยได้สร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .917

พระมหานพพร อริยญาโน (สีเนย์) (2551, น. 82) วัดการสนับสนุนของผู้ปกครองของนิสิตระดับปริญญาตรีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดศรีสุदारาม เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยได้สร้างแบบสอบถาม ที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9299

พระมหาทักษ์ทวี เกาโต (ญาณวิชัย) (2553, น. 69) วัดการสนับสนุนของผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร โดยได้สร้างแบบสอบถาม ที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 14 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .805

จากการวัดการสนับสนุนของผู้ปกครองข้างต้นสรุปได้ว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองสามารถวัดได้โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ผู้ศึกษาจึงวัดการสนับสนุนของผู้ปกครองโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จริงที่สุด (5) ถึง จริงน้อยที่สุด (1)

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

4.1 เพศกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

ศศิธร เป็งทอง (2552, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ระวีพร วีระจันทร์ (2553, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการทำความเข้าใจความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ไม่พบความแตกต่าง

วันทนีย์ โพธิ์กลาง และ อุทุมพร ไฉฉลาด (2557, น. 111-112) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาเพศหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษามากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุฑามาศ ชูจินดา และคณะ (2555, น. 66) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

บัวขาว กมลศิลป์ (2540, น. 74) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสายสามัญโดยวิธีการเรียนทางไกลของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า เพศชาย และเพศหญิงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

สุปัด ทองอินทร์ (2556, น. 63) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจของนักศึกษาในการศึกษาต่อที่สถาบันการพลศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อที่สถาบันการพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อข้างต้น ไม่อาจสรุปได้ว่า เพศมีความเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ อย่างไรก็ตามจากการศึกษาผู้ศึกษาพบว่า เพศชายและเพศหญิงต่างมีความแตกต่างกันทั้งในด้านสรีระร่างกาย ภาวะจิตใจ และเป้าหมายในชีวิต ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงนำตัวแปรเพศมาทำการศึกษา โดยตั้งสมมติฐานว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกัน

4.2 ระดับการศึกษาของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

จุฑามาศ ชูจินดา และคณะ (2558, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่บิดาและมารดามีการศึกษาระดับต่ำกว่าระดับอนุปริญญา และมีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่ามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อสูงกว่านักเรียนที่มีบิดาและมารดาที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิวรรณ สารกิจปรีชา (2554, น.127) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ปกครองกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลกุ๊กไก่ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะของผู้ปกครองด้านระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของบิดามารดากับแรงจูงใจในการศึกษาต่อข้างต้น ไม่อาจสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีความเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ อย่างไรก็ตาม ผู้ศึกษาเห็นว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองอาจจะมีความเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา โดยผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันอาจให้ความสำคัญกับการศึกษาต่อของนักศึกษาแตกต่างกัน โดยผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูง มีประสบการณ์จากการเรียนรู้ และได้รับประโยชน์จากการศึกษาต่อ จึงเห็นความสำคัญของการศึกษาต่อและส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาต่อมากกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงนำตัวแปรระดับการศึกษาของผู้ปกครอง มาทำการศึกษา โดยตั้งสมมติฐานว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกัน

4.3 นิสัยทางการเรียนกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

พระมหารักษ์ทวี เกาโต (ญาณวิโช) (2553, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นิสัยทางการเรียนมีสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุวนีย์ พอกสนิท (2556, บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศศิธร เป็งทอง (2552, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นิสัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อข้างต้น สรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงนำตัวแปรนิสัยทางการเรียนมาทำการศึกษา โดยตั้งสมมติฐานว่า นิสัยทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

4.4 การสนับสนุนของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

พระมหารักษ์ทวี เกาโต ญาณวิโช (2553, บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร พบว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อริศรา จารุรัตน์ (2547, บทคัดย่อ) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1 พบว่า การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศศิธร เป็งทอง (2552, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่าการสนับสนุนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุนีย์ พอกสนิท (2556, บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อข้างต้น สรุปได้ว่าการสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงนำตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครองมาทำการศึกษา โดยตั้งสมมติฐานว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาเรื่อง นิสัยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 359 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนและประมวลผล ณ วันที่ 2 กันยายน 2562)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ จำนวน 186 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน วัลลภ รัฐฉัตรานนท์, ม.ป.ป., น. 38) และผู้ศึกษาใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างในลักษณะการเลือกตามสะดวกหรือสมัครใจ (Convenient or Volunteer Sampling) (กัญญ์สิริ จันทร์เจริญ, 2541, น. 100)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง

2.1 วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล

แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ซึ่งผู้ศึกษาสร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

ตารางที่ 3-1 ตัวอย่างแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวอย่างแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล	
คำชี้แจง	โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
1. เพศ	☐ ชาย ☐ หญิง
2. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง (หมายถึง การศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ทำหน้าที่เป็นหลักในการดูแลนักเรียน)	☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อเป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษานำมาจากแบบสอบถามของ ศศิธร เป็งทอง (2552, น. 104-105) โดยผู้ศึกษาได้ปรับภาษาให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ จริงที่สุด (5) ถึง จริงน้อยที่สุด (1) มีข้อความรวมทั้งสิ้น จำนวน 14 ข้อ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .818

ตารางที่ 3-2 ตัวอย่างแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

ตัวอย่างแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ						
ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
(0)	นักเรียนต้องการศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง					
(00)	นักเรียนพยายามศึกษาค้นคว้าเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูงต่อไป					

เกณฑ์การให้คะแนน

1) ข้อความที่มีความหมายทางบวก ได้แก่ ข้อ 1 – 13 ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2) ข้อความที่มีความหมายทางลบ คือ ข้อ 14 ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

กำหนดช่วงอันตรายภาคชั้นจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 23)

$$\text{ค่าอันตรายภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวน}}$$

$$\begin{aligned} \text{ค่าอันตรายภาคชั้น} &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

ดังนั้น จะได้ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ดังนี้

คะแนน 3.68 – 5.00	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับมาก
คะแนน 2.34 – 3.67	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับปานกลาง
คะแนน 1.00 – 2.33	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับน้อย

ตอนที่ 3 และ ตอนที่ 4 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน และแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน และแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2) กำหนดนิยามปฏิบัติการ ได้แก่ นิสัยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง

3) สร้างแบบสอบถามที่ครอบคลุมนิยามปฏิบัติการที่กำหนดไว้ในข้อที่ 2 ประกอบด้วย

3.1) แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ

3.2) แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง จำนวน 78 ข้อ แบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

3.2.1) ด้านร่างกาย จำนวน 16 ข้อ

3.2.2) ด้านอารมณ์ จำนวน 16 ข้อ

3.2.3) ด้านสังคม จำนวน 14 ข้อ

3.2.4) ด้านสติปัญญา จำนวน 16 ข้อ

3.2.5) ด้านการเอาใจใส่การเรียนของบุตร จำนวน 16 ข้อ

4) นำแบบสอบถามที่สร้างในข้อที่ 3 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาโครงการงานพิเศษ เพื่อตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะ แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไข

5) นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษในข้อที่ 4 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา ความครอบคลุม และความสอดคล้องตามนิยามปฏิบัติการที่กำหนด จากนั้นจึงนำมาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องใช้ได้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) คือมีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 74) ทั้งนี้ ผู้ศึกษาปรับปรุงข้อคำถาม และเพิ่มข้อคำถามแบบสอบถามนิตยทางการเรียนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ข้อ ได้ผลดังนี้

5.1) แบบสอบถามการนิตยทางการเรียน จำนวน 34 ข้อ

5.2) แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง จำนวน 75 ข้อ แบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

5.2.1) ด้านร่างกาย จำนวน 16 ข้อ

5.2.2) ด้านอารมณ์ จำนวน 16 ข้อ

5.2.3) ด้านสังคม จำนวน 13 ข้อ

5.2.4) ด้านสติปัญญา จำนวน 15 ข้อ

5.2.5) ด้านการเอาใจใส่การเรียนของบุตร จำนวน 15 ข้อ

6) นำแบบสอบถามในข้อที่ 5 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้ง จากนั้นจึงนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนเทพศิลา ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้วิธีหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (Item-total Correlation) และคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกใช้ได้ (ค่า r_{xy}) คือ มีค่าตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 74) ได้ผลดังนี้

6.1) แบบสอบถามนิตยทางการเรียน จำนวน 34 ข้อ

มีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ระหว่าง .025 ถึง .698 คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ

ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ระหว่าง .264 ถึง .698

6.2) แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง จำนวน 75 ข้อ

มีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ระหว่าง .110 ถึง .863 คัดเลือกไว้จำนวน 74 ข้อ

ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ระหว่าง .301 ถึง .863

โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

6.2.1) ด้านร่างกาย จำนวน 16 ข้อ

6.2.2) ด้านอารมณ์ จำนวน 15 ข้อ

6.2.3) ด้านสังคม จำนวน 13 ข้อ

6.2.4) ด้านสติปัญญา จำนวน 15 ข้อ

6.2.5) ด้านการเอาใจใส่การเรียนของบุตร จำนวน 15 ข้อ

7) วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามแต่ละฉบับที่คัดเลือกไว้แล้ว ในข้อที่ 6 โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ได้ผลดังนี้

7.1) แบบสอบถามนิตยทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .894

7.2) แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .981

8) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้จากข้อ 7 เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาต่อไป

ตารางที่ 3-3 ตัวอย่างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ตัวอย่างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน						
ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
(0)	นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนพร้อมก่อนไปเรียน					
(00)	นักเรียนเข้าเรียนตรงตามเวลา					

เกณฑ์การให้คะแนน

- 1) ข้อความที่มีความหมายทางบวก ได้แก่ ข้อ 1 – 7 และ ข้อ 9 - 30 ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

- 2) ข้อความที่มีความหมายทางลบ คือ ข้อ 8 ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

กำหนดช่วงอันตรายภาคชั้นจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2553, น. 23)

$$\text{ค่าอันตรายภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวน}}$$

$$\begin{aligned} \text{ค่าอันตรายภาคชั้น} &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

ดังนั้น จะได้ระดับนิสัยทางการเรียนดังนี้

คะแนน 3.68 – 5.00	หมายถึง	มีนิสัยทางการเรียนดี
คะแนน 2.34 – 3.67	หมายถึง	มีนิสัยทางการเรียนพอใช้
คะแนน 1.00 – 2.33	หมายถึง	มีนิสัยทางการเรียนไม่ดี

ตารางที่ 3-3 ตัวอย่างแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ตัวอย่างแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง						
ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
(0)	ผู้ปกครองทำอาหารที่ถูกหลักโภชนาการให้นักเรียนรับประทาน					
(00)	ผู้ปกครองใช้คำพูดที่ดี ที่ทำให้นักเรียนสบายใจ					
(000)	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนมีพฤติกรรมเอื้อเพื่อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น					
(0000)	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนคิดอย่างมีเหตุผล					
(00000)	ผู้ปกครองใส่ใจเรื่องการเรียนของนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองมีข้อความทางบวกทุกข้อ โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

กำหนดช่วงอันตรภาคชั้นจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 23)

$$\text{ค่าอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวน}}$$

$$\begin{aligned} \text{ค่าอันตรภาคชั้น} &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

ดังนั้น จะได้ระดับการสนับสนุนของผู้ปกครองดังนี้

คะแนน 3.68 – 5.00	หมายถึง	การสนับสนุนของผู้ปกครองระดับมาก
คะแนน 2.34 – 3.67	หมายถึง	การสนับสนุนของผู้ปกครองระดับปานกลาง
คะแนน 1.00 – 2.33	หมายถึง	การสนับสนุนของผู้ปกครองระดับน้อย

ตารางที่ 3-4 ตารางสรุปจำนวนข้อคำถามในแต่ละขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

แบบสอบถาม	จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น	จำนวนข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องผ่านเกณฑ์ (IOC ≥ 0.5)	จำนวนข้อคำถามที่ผ่านการทดลองใช้ และมีค่าอำนาจจำแนกใช้ได้ ($r_{xy} \geq 0.2$)	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
นิตยทางการเรียน	34	34	34	.894
การสนับสนุนของผู้ปกครอง	78	75	74	.981

จากตารางที่ 3-4 สรุปจำนวนข้อคำถามในแต่ละขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ พบว่า แบบสอบถามความนิตยทางการเรียน จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้นมี 34 ข้อ จำนวนข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องผ่านเกณฑ์มี 34 ข้อ จำนวนข้อคำถามที่ผ่านการทดลองใช้ และมีค่าอำนาจจำแนกใช้ได้มี 34 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ .894 ส่วนแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองจำนวน 78 ข้อคำถามที่สร้างขึ้นมี 75 ข้อ จำนวนข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ผ่านเกณฑ์มี 74 ข้อ จำนวนข้อคำถามที่ผ่านการทดลองใช้ และมีค่าอำนาจจำแนกใช้ได้มี 74 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ .981

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้า โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ผู้ศึกษาติดต่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ เพื่อขอทำการศึกษาค้นคว้ากับกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยติดต่อกับอาจารย์แนะแนวโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ ซึ่งได้รับการมอบหมายจากผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งผู้ศึกษาได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า และขอความอนุเคราะห์ให้นักเรียนทำแบบสอบถาม จำนวน 186 ชุด

3.3 เมื่อได้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้ศึกษาได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ พบว่าแบบสอบถามสมบูรณ์ทุกฉบับ จึงได้นำแบบสอบถามไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน จำแนกตาม เพศ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของนิตยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 สถิติพื้นฐาน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปร เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง นิสัยทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ครอง และ แรงจูงใจในการศึกษาต่อ ได้แก่

- 1) ความถี่ (Frequency)
- 2) ร้อยละ (Percentage)
- 3) ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 4) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

1) สถิติ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Sample) สำหรับทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของกลุ่ม 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 86-87) ในการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาข้อที่ 1 และข้อที่ 2

สูตรที่ 1 Pooled Variance กรณีความแปรปรวนของสองกลุ่มเท่ากัน

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}\right)}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

สูตรที่ 2 Separated Variance กรณีความแปรปรวนของสองกลุ่มไม่เท่ากัน

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}\right)^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1}\right)^2}{(n_1 - 1)} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2}\right)^2}{(n_2 - 1)}}$$

2) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) สำหรับวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปร ซึ่งเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 88) ในการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาข้อที่ 3 และ 4

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

บทที่ 4

ผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง นิสัยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 186 คน โดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 4 ตอน เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อให้การแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้ศึกษาได้ใช้สัญลักษณ์และคำย่อที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

n	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
SD	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	หมายถึง	ชั้นความเป็นอิสระ
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-test
F	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-test
SS	หมายถึง	ผลรวมของผลต่างกำลังสอง (Sum of Square)
MS	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง (Mean Square)
P	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
***	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
**	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ นิสัยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ปรากฏดังตารางที่ 4-1 และตารางที่ 4-2

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 4-1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	88	47.31
หญิง	98	52.69
รวม	186	100.00

จากตารางที่ 4-1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 52.69 และเป็นเพศชาย จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 47.31

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตารางที่ 4-2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	118	63.44
ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	68	36.56
รวม	186	100.00

จากตารางที่ 4-2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 63.44 และมีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 36.56

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ นิสัยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ นิสัยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง ปรากฏดังตารางที่ 4-3 ถึง ตารางที่ 4-5

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจ
ในการศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-3

ตารางที่ 4-3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ		\bar{X}	SD	ระดับ
1	นักเรียนต้องการศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง	4.46	0.63	มาก
2	การศึกษาสำคัญต่อการพัฒนาความคิดของนักเรียนให้เข้าใจผู้อื่นได้มากขึ้น	4.12	0.71	มาก
3	นักเรียนพยายามศึกษาค้นคว้าเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูงต่อไป	4.26	0.73	มาก
4	การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญในการประกอบอาชีพ	4.29	0.79	มาก
5	การศึกษาทำให้นักเรียนได้งานที่มั่นคงได้	4.16	0.83	มาก
6	นักเรียนไม่ละความพยายามในการไขว่คว้าหาความรู้	3.95	0.83	มาก
7	นักเรียนตั้งใจศึกษาหาความรู้เพื่อค่าตอบแทนที่สูงในการทำงานในอนาคต	4.28	0.71	มาก
8	การศึกษาต่อทำให้นักเรียนมีฐานะที่มั่นคง	4.09	0.82	มาก
9	การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้นักเรียนได้รับค่าตอบแทนที่สูงขึ้นเพื่อดูแลครอบครัว	4.23	0.81	มาก
10	นักเรียนต้องการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อการทำงานในอนาคต	4.27	0.82	มาก
11	การศึกษาต่อทำให้นักเรียนมีความคิดที่กว้างไกลขึ้น	4.16	0.81	มาก
12	การขาดวิสัยทัศน์ทางการศึกษาทำให้มีความคิดคับแคบ	3.74	0.97	มาก
13	การไม่ย่อท้อต่อการศึกษาทำให้มีพื้นฐาน ความรู้แน่น	4.04	0.75	มาก
14	นักเรียนไม่มีความอดทนในการขวนขวายหาความรู้	2.99	1.15	ปานกลาง
รวม		4.07	0.44	มาก

จากตารางที่ 4-3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อ ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 14 ข้อ ข้อคำถามส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการศึกษาต่อในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.07 แสดงว่านักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.99 – 4.46 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.63 – 1.15 โดยข้อที่ 1 นักเรียนต้องการศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.46) และข้อที่ 14 นักเรียนไม่มีความอดทนในการขวนขวายหาความรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (2.99)

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของนิสัยทางการเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ตารางที่ 4-4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับนิสัยทางการเรียน

	นิสัยทางการเรียน	\bar{X}	SD	ระดับ
1	นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนพร้อมก่อนไปเรียน	4.10	0.84	ดี
2	นักเรียนเข้าเรียนตรงตามเวลา	3.93	0.81	ดี
3	นักเรียนตั้งใจเรียนเวลาครูสอน	3.62	0.78	พอใช้
4	นักเรียนเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.26	0.71	ดี
5	นักเรียนไม่คุย และไม่เล่นในเวลาเรียน	2.98	0.87	พอใช้
6	นักเรียนไม่ย่อท้อต่อการเรียนแม้ว่าจะมีวิชาที่ยาก	3.45	0.83	พอใช้
7	แม้ว่านักเรียนจำสิ่งที่เรียนได้แล้ว นักเรียนก็ยังทบทวนสิ่งที่เรียนนั้นซ้ำอีก	3.17	0.91	พอใช้
8	นักเรียนรู้สึกกังวลขณะที่ครูสอน	2.40	1.03	พอใช้
9	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา	3.65	0.74	พอใช้
10	นักเรียนทำกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้อย่างเต็มที่	3.85	0.72	ดี
11	นักเรียนจัดช่วงเวลาในการทำการบ้านในแต่ละวัน	3.51	0.97	พอใช้
12	นักเรียนทำการบ้านให้เสร็จด้วยตนเอง	3.69	0.92	ดี
13	นักเรียนทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จตามกำหนด	3.85	0.78	ดี
14	นักเรียนจะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนเวลากำหนดส่ง	3.57	0.90	พอใช้
15	หลังเลิกเรียนนักเรียนใช้เวลาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียน	3.10	0.98	พอใช้
16	นักเรียนชวนเพื่อนอ่านหนังสือยามว่าง	2.75	1.18	พอใช้
17	ในแต่ละวันนักเรียนจะแบ่งเวลาสำหรับอ่านหนังสือเรียน	2.97	1.07	พอใช้
18	นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมนอกจากความรู้ที่มีในหนังสือเรียน	3.34	1.00	พอใช้
19	นักเรียนขอคำอธิบายเพิ่มเติมจากครูนอกเวลาเรียน	3.13	1.09	พอใช้
20	นักเรียนสืบค้นข้อมูลความรู้ทางออนไลน์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน	3.70	1.01	ดี
21	นักเรียนใช้เวลาว่างหรือวันหยุดเพื่อไปศึกษาเรียนรู้ในศูนย์การเรียนรู้ต่างๆ	2.85	1.24	พอใช้
22	นักเรียนเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องสอบก่อนวันสอบ	4.10	0.93	ดี
23	นักเรียนสรุปเนื้อหาที่ได้เรียนเพื่อใช้ในการสอบ	3.84	0.90	ดี
24	นักเรียนอ่านทบทวนเนื้อหาของบทเรียนก่อนสอบ	3.94	0.83	ดี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของนิสัยทางการเรียน (ต่อ)

นิสัยทางการเรียน		\bar{X}	SD	ระดับ
25	นักเรียนทบทวนทำความเข้าใจบทเรียนก่อนสอบกับเพื่อนๆ	3.78	0.94	ดี
26	นักเรียนทำเครื่องหมายเน้นย้ำสาระสำคัญของบทเรียน. เพื่อง่ายต่อการอ่านทบทวนก่อนสอบ	3.91	0.96	ดี
27	นักเรียนเข้านอนเร็วก่อนวันสอบ	3.44	1.12	พอใช้
28	นักเรียนรักษาสุขภาพก่อนวันสอบ	3.69	1.03	พอใช้
29	นักเรียนมาโรงเรียนเช้าในวันสอบ	3.98	0.91	ดี
30	นักเรียนทำจิตใจผ่อนคลายก่อนวันสอบ	4.01	0.87	ดี
รวม		3.55	0.48	พอใช้

จากตารางที่ 4-4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของนิสัยทางการเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า นิสัยทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ ข้อคำถามส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณานิสัยทางการเรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.55 แสดงว่านักเรียนมีนิสัยทางการเรียนอยู่ในระดับพอใช้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.40 – 4.26 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.71 – 1.24 โดยข้อที่ 4 นักเรียนเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.26) และข้อที่ 8 นักเรียนรู้สึกกังวลขณะที่ครูสอน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (2.40)

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนของผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายชื่อ

ตารางที่ 4-5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนของผู้ปกครอง

การสนับสนุนของผู้ปกครอง		\bar{X}	SD	ระดับ
1	ผู้ปกครองทำอาหารที่ถูกหลักโภชนาการให้นักเรียนรับประทาน	3.98	0.84	มาก
2	ผู้ปกครองพานักเรียนไปออกกำลังกายเพื่อให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง	3.18	1.20	ปานกลาง
3	เมื่อนักเรียนป่วยผู้ปกครองดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด	4.05	0.90	มาก
4	ผู้ปกครองพานักเรียนไปตรวจสุขภาพประจำปี	3.16	1.15	ปานกลาง
5	ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้นักเรียนนอนดึก	3.07	1.27	ปานกลาง
6	ผู้ปกครองแนะนำให้ให้นักเรียนรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ	4.02	0.89	มาก
7	ผู้ปกครองกำชับให้นักเรียนรับประทานอาหารให้ตรงเวลา	3.70	1.05	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนของผู้ปกครอง (ต่อ)

	การสนับสนุนของผู้ปกครอง	\bar{X}	SD	ระดับ
8	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนเล่นกีฬา	3.70	1.07	มาก
9	ผู้ปกครองให้คำแนะนำเรื่องการดูแลฟัน และสุขภาพของช่องปาก	3.76	0.98	มาก
10	ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้นักเรียนดื่มน้ำอัดลม	3.51	1.24	ปานกลาง
11	ผู้ปกครองให้คำแนะนำนักเรียนในเรื่องการรักษาความสะอาดของร่างกาย	4.13	0.79	มาก
12	ผู้ปกครองให้การชี้แนะเรื่องโทษของสารเสพติด	4.19	0.96	มาก
13	ผู้ปกครองจัดสภาพแวดล้อมภายในบ้านให้สะอาด	4.27	0.77	มาก
14	ผู้ปกครองให้คำแนะนำนักเรียนในเรื่องการดูแลรักษาความสะอาดของห้องนอน	4.37	0.78	มาก
15	ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนสวมใส่เสื้อผ้าที่สะอาด	4.35	0.74	มาก
16	ในแต่ละวันผู้ปกครองจะคอยเตือนให้นักเรียนเข้านอนตรงเวลา	3.89	1.08	มาก
17	นักเรียนสามารถพูดคุยหยอกล้อกับผู้ปกครองได้	4.00	1.05	มาก
18	ผู้ปกครองกับนักเรียนทำกิจกรรมสันทนาการร่วมกัน	3.67	1.13	ปานกลาง
19	เมื่อนักเรียนมีความไม่สบายใจผู้ปกครองจะชวนนักเรียนพูดคุยสนุกสนาน เพื่อให้ให้นักเรียนผ่อนคลายความเครียด	3.66	1.08	ปานกลาง
20	ผู้ปกครองพูดคุยกับนักเรียนอย่างเป็นกันเอง	4.05	0.95	มาก
21	ผู้ปกครองให้การปลอบโยนเมื่อนักเรียนผิดหวังหรือท้อแท้	3.78	1.09	มาก
22	ผู้ปกครองใส่ใจกับอารมณ์ความรู้สึกของนักเรียน	3.84	0.99	มาก
23	ผู้ปกครองแสดงความชื่นชมเมื่อนักเรียนทำสิ่งที่ดีต่อตนเองหรือต่อคนอื่น	3.93	1.01	มาก
24	เมื่อนักเรียนมีปัญหา ผู้ปกครองจะปลอบโยนและให้คำปรึกษา	3.85	1.05	มาก
25	ผู้ปกครองรับฟังปัญหาหรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้นอย่างเข้าใจ	3.89	0.98	มาก
26	ผู้ปกครองแสดงความรักความห่วงใยกับนักเรียนเสมอ	4.11	0.89	มาก
27	ผู้ปกครองเข้าใจอารมณ์นักเรียนและแนะนำให้นักเรียนแสดงอารมณ์ที่เหมาะสม	3.77	0.98	มาก
28	ผู้ปกครองไม่เคยแสดงอารมณ์รุนแรงกับนักเรียน	3.50	1.13	ปานกลาง
29	ผู้ปกครองมีสัมพันธภาพที่ดีกับทุกคนในครอบครัว	4.00	0.89	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนของผู้ปกครอง (ต่อ)

การสนับสนุนของผู้ปกครอง		\bar{X}	SD	ระดับ
30	ผู้ปกครองใช้คำพูดที่ดี ที่ทำให้นักเรียนสบายใจ	3.88	0.92	มาก
31	ผู้ปกครองมีอารมณ์ขัน พุดจาหยอกล้อกับนักเรียน อย่างเป็นกันเอง	3.96	1.00	มาก
32	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนคบเพื่อนทั้งเพศเดียวกัน ทั้งเพศต่างเพศ	3.90	1.00	มาก
33	ผู้ปกครองแนะนำเรื่องการแต่งกายตามสมัยนิยมอย่างเหมาะสม	3.92	0.96	มาก
34	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนแสดงกิริยาสุภาพเหมาะสมกับ กาลเทศะ	4.31	0.75	มาก
35	ผู้ปกครองให้คำแนะนำในการเลือกคบเพื่อนที่ดี	4.26	0.82	มาก
36	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมทางสังคม อาทิ จิตอาสาบำเพ็ญประโยชน์ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3.94	0.98	มาก
37	ผู้ปกครองฝึกให้นักเรียนมีจิตสาธารณะ ไม่เบียดเบียนสังคม	4.23	0.82	มาก
38	ผู้ปกครองส่งเสริมค่านิยมความเป็นไทยให้กับนักเรียน	4.07	0.85	มาก
39	ผู้ปกครองชี้แนะให้นักเรียนเคารพครูอาจารย์ และผู้มีอาวุโส	4.35	0.77	มาก
40	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนมีพฤติกรรมเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ต่อผู้อื่น	4.30	0.76	มาก
41	ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนทำงานอดิเรกที่ตนเองสนใจ	4.12	0.81	มาก
42	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของ โรงเรียน	3.91	0.89	มาก
43	ผู้ปกครองกล่าวชื่นชมผู้ที่ทำความดีเพื่อสังคมให้นักเรียนฟัง บ่อยๆ เพื่อเป็นตัวอย่าง	3.78	1.00	มาก
44	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกในกิจกรรม ต่างๆ ที่เหมาะสม	3.97	0.91	มาก
45	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น	3.88	0.90	มาก
46	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนคิดอย่างมีเหตุผล	4.13	0.80	มาก
47	ผู้ปกครองรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน และให้การแนะนำ	3.99	0.88	มาก
48	ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนดูรายการโทรทัศน์ที่ส่งเสริมการ เรียนรู้	3.59	1.02	ปานกลาง
49	ผู้ปกครองจัดหาแบบฝึกหัดเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาต่างๆ ให้แก่ นักเรียน	3.49	1.21	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนของผู้ปกครอง (ต่อ)

การสนับสนุนของผู้ปกครอง		\bar{X}	SD	ระดับ
50	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถที่ตนเองมีอยู่	3.94	0.85	มาก
51	ผู้ปกครองมักตั้งคำถามในเรื่องต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักคิด	3.74	1.04	มาก
52	ผู้ปกครองชื่นชมเมื่อนักเรียนทำสิ่งที่สร้างสรรค์หรือแปลกใหม่	3.81	1.04	มาก
53	ผู้ปกครองให้นักเรียนรู้คดีวิเคราะห์สิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน เช่น การวิเคราะห์สาเหตุของน้ำท่วมในจังหวัดต่างๆ	3.55	1.15	ปานกลาง
54	เมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียน ผู้ปกครองจะใช้เวลาให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองก่อน	3.76	1.00	มาก
55	ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนเลือกฟังรายการวิทยุ ดูโทรทัศน์ หรือสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ที่ดี มีประโยชน์	3.78	1.07	มาก
56	ผู้ปกครองคอยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ	4.17	0.84	มาก
57	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสติปัญญา อาทิ การแข่งขันตอบปัญหา การโต้วาที	3.65	1.06	ปานกลาง
58	ผู้ปกครองจัดสถานที่ส่วนตัวสำหรับให้นักเรียนอ่านหนังสือ ทำการบ้าน หรือทำกิจกรรมที่นักเรียนสนใจอย่างอิสระ	3.75	1.09	มาก
59	ผู้ปกครองคอยเตือนให้นักเรียนทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ	3.95	0.90	มาก
60	ผู้ปกครองคอยตักเตือนให้นักเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน	4.20	0.78	มาก
61	ผู้ปกครองสอนเรื่องวินัยในการเรียนแก่นักเรียน	3.94	0.96	มาก
62	ผู้ปกครองคอยดูแลและจัดการในเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆ เพื่อให้นักเรียนไม่เป็นกังวลและสามารถเรียนได้อย่างสบายใจ	4.15	0.78	มาก
63	ผู้ปกครองใส่ใจเรื่องการเรียนของนักเรียน	4.11	0.88	มาก
64	ผู้ปกครองตักเตือนนักเรียน เมื่อไม่ทำการบ้าน	3.76	1.10	มาก
65	ผู้ปกครองจะให้คำแนะนำปรึกษากับนักเรียน หากนักเรียนมีปัญหาด้านการเรียน	3.85	1.11	มาก
66	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนเรียนพิเศษ	3.79	1.08	มาก
67	ผู้ปกครองสอบถามผลการเรียนของนักเรียนเป็นประจำ	4.06	0.93	มาก
68	ผู้ปกครองร่วมวางแผนการเรียนให้กับนักเรียน	3.67	1.07	ปานกลาง
69	ผู้ปกครองซื้อหนังสือที่มีประโยชน์ให้นักเรียนได้อ่าน	3.55	1.17	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนของผู้ปกครอง (ต่อ)

การสนับสนุนของผู้ปกครอง		\bar{X}	SD	ระดับ
70	ผู้ปกครองสอบถามนักเรียนว่าชอบเรียนวิชาอะไรบ้าง และให้คำแนะนำแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม	3.80	1.06	มาก
71	ผู้ปกครองให้คำแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับรายงานที่ต้องส่งครู	3.52	1.18	มาก
72	ผู้ปกครองให้เงินแก่นักเรียนไปโรงเรียนเพียงพอต่อความจำเป็นในการใช้	4.15	0.82	มาก
73	ผู้ปกครองติดตามผลการเรียนของนักเรียนอยู่เสมอ	4.01	0.89	มาก
74	ผู้ปกครองซักถามเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนอยู่เสมอ	4.01	0.94	มาก
รวม		3.89	0.50	มาก

จากตารางที่ 4-5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนของผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 74 ข้อ ข้อคำถามส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาการสนับสนุนของผู้ปกครองในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.89 แสดงว่านักเรียนมีการสนับสนุนของผู้ปกครองในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.07 – 4.37 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.74 – 1.27 โดยข้อที่ 14 ผู้ปกครองให้คำแนะนำนักเรียนในเรื่องการดูแลสุขภาพความสะอาดของห้องนอนเสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.37) และข้อที่ 5 ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้นักเรียนนอนดึก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (3.07)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ปรากฏดังตารางที่ 4-6 ถึง ตารางที่ 4-9

สมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อ จำแนกตามเพศ ปรากฏดังตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4-6 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	df	t	P
หญิง	98	4.16	184	2.875**	.005
ชาย	88	3.98			
รวม	186				

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4-6 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อ จำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากกว่านักเรียนชาย

สมมติฐานข้อที่ 2 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อ จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ปรากฏดังตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อ จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง	n	\bar{X}	df	t	P
ต่ำกว่าปริญญาตรี	118	4.09	184	.779	.437
ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	68	4.04			
รวม	186				

จากตารางที่ 4-7 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อ จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครองพบว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียนกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน ปรากฏดังตารางที่ 4-8

ตารางที่ 4-8 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียนกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน

ตัวแปร	แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	P
นิสัยทางการเรียน	.330***	.000

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4-8 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียนกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน พบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .330 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 4 การสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน ปรากฏดังตารางที่ 4-9

ตารางที่ 4-9 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน

ตัวแปร	แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	P
การสนับสนุนของผู้ปกครอง	.410***	.000

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4-9 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน พบว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .410 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง นิสัยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาได้ทำกาสรุปอภิปราย และให้ข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

- 1.1 เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน
- 1.2 เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน จำแนกตาม เพศ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
- 1.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน

2. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

- 2.1 นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกัน
- 2.2 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกัน
- 2.3 นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน
- 2.4 การสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน

3. ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 359 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนและประมวลผล ณ วันที่ 2 กันยายน 2562)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ จำนวน 186 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan อ้างถึงใน เสาวนิต คำจันทร์, 2557, น. 3) และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาจากประชากรทั้งหมด

3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

3.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1) เพศ แบ่งเป็น
 - 1.1) ชาย
 - 1.2) หญิง
- 2) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง แบ่งเป็น
 - 2.1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - 2.2) ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป
- 3) นิสัยทางการเรียน
- 4) การสนับสนุนของผู้ปกครอง

3.3.2 ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการศึกษาต่อ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง

5. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 52.69 และเป็นเพศชาย จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 47.31

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 63.44 และมีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 36.56

5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ นิสัยทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อ ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 14 ข้อ ข้อคำถามส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการศึกษาต่อในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.07 แสดงว่านักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.99 – 4.46 และมีค่า

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.63 – 1.15 โดยข้อที่ 1 นักเรียนต้องการศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.46) และข้อที่ 14 นักเรียนไม่มีความอดทนในการชวนหาความรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (2.99)

5.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของนิสัยทางการเรียน จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า นิสัยทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ ข้อคำถามส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณานิสัยทางการเรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.55 แสดงว่า นักเรียนมีนิสัยทางการเรียนอยู่ในระดับพอใช้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.40 – 4.26 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.71 – 1.24 โดยข้อที่ 4 นักเรียนเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.26) และข้อที่ 8 นักเรียนรู้สึกกังวลขณะที่ครูสอน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (2.40)

5.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนของผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 74 ข้อ ข้อคำถามส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาการสนับสนุนของผู้ปกครองในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.89 แสดงว่านักเรียนมีการสนับสนุนของผู้ปกครองในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.07 – 4.37 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.74 – 1.27 โดยข้อที่ 14 ผู้ปกครองให้คำแนะนำนักเรียนในเรื่อง การดูแลรักษาความสะอาดของห้องนอนเสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.37) และข้อที่ 5 ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้นักเรียนนอนดึก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (3.07)

6. อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่อง นิสัยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษา ต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุทรบำรุงเพื่อ กรุงเทพมหานคร อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

6.1 นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 จากระดับคะแนนเต็ม 5 สอดคล้องกับการศึกษาของ ศศิธร เป็งทอง (2552) เรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวงกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 จากระดับคะแนนเต็ม 5 และการศึกษาของ เสาวนิต คำจันทร์ (2557) ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 จากระดับคะแนนเต็ม 5

การที่นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจากการศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญ ต่ออนาคตและความเป็นอยู่ นักเรียนต้องการมีความรู้เพิ่มมากขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสในการได้งานทำที่ดี ได้รับค่าตอบแทนสูงเพื่อเลี้ยงดูพ่อแม่ และต้องการมีอนาคตที่ดีดังที่ตนเองปรารถนา ดังที่ พระมหาทักษิณี เถาโต (ญาณวิชัย) (2553, น. 6) กล่าวว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อจะแสดงออกถึงความสนใจ ตั้งใจ กระตือรือร้น มุ่งมั่น มานะพากเพียรไม่ย่อท้อ ฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยากๆ เพื่อให้ได้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น เพื่อ

ต้องการเพิ่มพูนความรู้ซึ่งเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่หน้าที่การงาน และเพื่อยกระดับทางสังคมในวันข้างหน้า ตามความต้องการที่ตั้งไว้

6.2 นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากกว่านักเรียนชาย สอดคล้องกับการศึกษาของ ระเบียบ วีระจันทร์ (2553) เรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ จุฑามาศ ชูจินดา และคณะ (2555) เรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี ซึ่งพบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การที่นักเรียนหญิงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากกว่านักเรียนชาย อาจเนื่องจากเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างในด้านสรีระ กล่าวคือเพศชายมีสรีระที่แข็งแรงและทนทานมากกว่า จึงทำให้มีทางเลือกด้านอาชีพได้หลากหลายมากกว่าเพศหญิง ส่วนเพศหญิงมีสรีระที่บอบบางทนทานน้อย เพศหญิงจึงต้องศึกษาหาความรู้ ผักผ่อน เพื่อให้ตนเองสามารถประกอบอาชีพได้ เพศหญิงจึงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากกว่าเพศชาย ดังที่ กันยา สุวรรณแสง (2533, น. 161 อ้างถึงใน ระเบียบ วีระจันทร์, 2553, น. 77) กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่องเพศเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนเราแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ ทักษะ เจตคติ การแสดงพฤติกรรม ตลอดจนความสนใจของบุคคล เพศชายและเพศหญิงย่อมแตกต่างกันในด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ เนื่องจากเพศชายมีความแข็งแรงและอดทนมากกว่า ทำให้มีโอกาสเลือกอาชีพแตกต่างและหลากหลายมากกว่าเพศหญิง และสอดคล้องกับ วันทนี โปธิ์กลาง และ อุทุมพร ไฉนลาด (2557, น. 126) ที่กล่าวว่า การที่เพศหญิงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากกว่าเพศชาย เนื่องจากในสังคมปัจจุบันผู้หญิงที่มีความรู้ความสามารถทัดเทียมกับผู้ชายในหลายๆ ด้าน และได้รับการศึกษาในระดับที่สูง จะเป็นหนทางทำให้ก้าวสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงาน ได้รับการยอมรับและได้รับโอกาสทางสังคมเพิ่มมากขึ้น

6.3 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ จุฑามาศ ชูจินดา และคณะ (2558, บทคัดย่อ) ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี พบว่า นักเรียนที่บิดาและมารดามีการศึกษาระดับต่ำกว่าระดับอนุปริญญา และมีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่ามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อสูงกว่านักเรียนที่มีบิดาและมารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครองไม่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน แสดงว่า ผู้ปกครองจะมีการศึกษาสูงหรือต่ำก็ได้ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องจากในปัจจุบันผู้ปกครองล้วนมีความต้องการหรือคาดหวังให้นักเรียนศึกษาต่อ เพื่อเป็นความภาคภูมิใจของครอบครัว อีกทั้งช่วยเพิ่มโอกาสให้นักเรียนมีงานทำที่ดี มีรายได้ดี และช่วยยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวในอนาคต ดังที่ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2556, น. 113 อ้างถึงใน รัชฎาภรณ์ เอี่ยมสะอาด,

2560, น. 29) กล่าวว่า ผู้ปกครองของนักเรียนจัดเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีความใกล้ชิดกับสถานศึกษา ในยุคของการแข่งขันหรือในยุคของเครือข่ายสารสนเทศปัจจุบัน ผู้ปกครองมีความคาดหวังสูงในเรื่องการศึกษาของบุตรหลาน อย่างไรก็ตามระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีความแตกต่างกันระหว่างคนจนและคนรวยสูง ทำให้ผู้ปกครองเลือกส่งบุตรหลานเรียนในโรงเรียนใกล้บ้าน เพราะเสียค่าใช้จ่ายน้อย ถึงแม้จะขัดแย้งกับความคาดหวังของตนก็ตาม

6.4 นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับการศึกษาของ สุวนีย์ พอกสนิท (2556) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการศึกษาของ พระมหารัชชทวี เกาโต (ญาณวิชัย) (2553) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร พบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การที่นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับสูง และนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนไม่ดี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับน้อย อาจเนื่องจากนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีมีการปฏิบัติตนด้านการเรียนอย่างเหมาะสมเป็นประจำสม่ำเสมอ อาทิ ตั้งใจเรียน เข้าเรียนตรงเวลา รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนมีคุณสมบัติอื่นๆ ที่ดี เป็นผลให้นักเรียนได้รับการชื่นชมในด้านพฤติกรรม การเรียน ดังนั้นนักเรียนจึงมีแรงจูงใจที่จะเรียนให้ดีขึ้นและมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ เพื่อให้ตนเองได้มีความรู้มากยิ่งขึ้น พัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง และใช้ศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ นำมาซึ่งการประสบความสำเร็จในด้านการเรียน อาชีพ และความสำเร็จในชีวิตตามที่ตนเองปรารถนา ส่วนนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนไม่ดี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับน้อย มีการปฏิบัติตนด้านการเรียนที่ตรงกันข้ามกับนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี และถึงแม้ว่าอาจจะมียุทธศาสตร์ที่ดี แต่ขาดความตั้งใจ มุ่งมั่น และรับผิดชอบในการเรียน อาจเป็นผลให้ผลการเรียนไม่ดี ถูกต่อว่าหรือถูกลดโทษ จึงไม่อยากเรียน และไม่เชื่อว่าตนเองจะประสบความสำเร็จทางการเรียน จึงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับน้อยตามไปด้วย ดังที่ มาร์ติน เมร์ (Maehr, 1984 อ้างถึงใน ชูชีพ อ่อนโคกสูง, 2549, น. 19; ศศิธร เป็งทอง, 2552, น. 16-18) กล่าวว่า บุคคลจะเลือกลงทุนทุ่มเทพลังงาน ความพยายาม และความเอาใจใส่ในการกระทำกิจกรรมต่างๆ มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความตระหนักรู้เกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่จะกระทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จ ตลอดจนผลลัพธ์จากการกระทำกิจกรรมนั้นด้วย หากการกระทำนั้นมีความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จ และผลที่จะได้รับทำให้เกิดความพึงพอใจ บุคคลก็จะเลือกกระทำกิจกรรมนั้น ในทางตรงข้าม หากไม่มีทางเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จและผลที่ตามมาไม่ดี บุคคลนั้นจะไม่เลือกกระทำกิจกรรมหรือพฤติกรรมนั้น เพราะหากทำแล้วผลที่ได้รับจะไม่เป็นไปตามที่ตนได้คาดหวังไว้

6.5 การสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับการศึกษาของ พระมหารัชชทวี เกาโต (ญาณวิชัย) (2553) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิสาร

พิทยากร แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร พบว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การที่นักเรียนได้รับการสนับสนุนของผู้ปกครองในระดับมาก มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับสูง และนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนของผู้ปกครองระดับน้อย มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับน้อย อาจเนื่องจากการสนับสนุนของผู้ปกครอง อาทิ การดูแลเอาใจใส่เรื่องการเรียน สนับสนุนด้านค่าเล่าเรียน จัดหาอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมต่อการเรียนของนักเรียน สนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน รวมทั้งให้คำปรึกษาต่างๆ ชี้แนะแนวทางการเรียน และการให้กำลังใจแก่นักเรียน เป็นพฤติกรรมของผู้ปกครองที่ส่งผลให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน รวมถึงเสริมสร้างให้เกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่ออีกด้วย เพราะการที่นักเรียนมีผู้ปกครองเป็นที่พึ่งพาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และทุนทรัพย์ ย่อมส่งผลให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นใจ ไม่กังวลใจในการเรียน มีความคาดหวังว่าตนเองจะสามารถประสบความสำเร็จทางการเรียนได้ ทั้งในปัจจุบันและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในอนาคต ดังที่ นิเทศ เจริญภักดิ์ชุกรม (2543, น. 32 อ้างถึงใน พระมหาวชิรพงษ์ วชิรวโส (ตาลอ่อน), 2552, น. 43) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตเด็กโดยมีพ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อตัวเด็กอย่างยิ่ง ทั้งในด้านบุคลิกภาพ ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนความประพฤติ และรวมไปถึงความสำเร็จในชีวิตของเด็กก็ว่าได้ โดยเฉพาะพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังต่อการประสบความสำเร็จของบุตรหลานของตน ย่อมต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาในระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้และประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี พ่อแม่ผู้ปกครองที่เข้าใจจะให้ความสนใจในการศึกษาของเด็ก ให้คำแนะนำในการเรียนแก่เด็กเป็นอย่างดี สิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กสามารถทำการศึกษาค่าเรียนจนประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี ด้านนักเรียนที่มาจากต่างจังหวัดต้องจากครอบครัวซึ่งมีพ่อแม่ผู้ปกครอง ย่อมต้องการการสนับสนุนด้านการเรียนด้วยดี ทั้งทางด้านทุนทรัพย์ กำลังใจด้านการเรียน และให้ความร่วมมือด้านการเรียน จะทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ แต่ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนที่จริงจัง ย่อมมีผลในทางตรงกันข้าม คือไม่ประสบผลสำเร็จในด้านการเรียนได้ และสอดคล้องกับเว็บสังคม Parents One (2561, ออนไลน์) ที่กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ ตามแนวคิดของ บัมรินด์ (Diana Baumrind) เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูในลักษณะนี้ คือเด็กที่พ่อแม่ให้การสนับสนุนลูก โดยพ่อแม่มีความคาดหวังสูงต่อตัวลูก แต่ไม่ได้เคร่งครัดจนเกินไป และมีการให้ความรักความอบอุ่นและใส่ใจต่อลูก เป็นผลให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเองและเห็นคุณค่าในตัวเอง มีระเบียบวินัย มีความอดทน พยายาม มีความรับผิดชอบและมีวุฒิภาวะ ดังนั้น การสนับสนุนของผู้ปกครองจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง และเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้

7.1.1 จากผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกัน โดยนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากกว่านักเรียนชาย ดังนั้น ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนจึงควรให้การดูแล แนะนำ ให้การเสริมแรงแก่นักเรียนชาย เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนชายมีความสนใจและตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาต่อเพิ่มมากขึ้น

7.1.2 จากผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก ทำให้มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากตามไปด้วย ดังนั้น ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันมากขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้รับโอกาสการประกอบอาชีพที่ตนชอบ เพื่อจะได้มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

7.1.3 จากผลการศึกษาพบว่า นิัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน ดังนั้น ผู้ปกครอง และครูผู้สอน ควรปลูกฝังนิสัยทางการเรียนที่ดีให้กับนักเรียน โดยให้การอบรมสั่งสอน หรือฝึกปฏิบัติให้นักเรียนรู้จักหน้าที่ของตน เช่น รู้จักการแบ่งเวลาในการเรียนได้อย่างเหมาะสม รู้จักวางแผนการเรียนให้กับตนเอง ทำการบ้านที่ครูมอบหมายทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย และทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนมีนิสัยการเรียนที่ดี อันจะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในด้านการเรียนและการดำเนินชีวิตในอนาคต

7.1.4 จากผลการศึกษาพบว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน ดังนั้น ผู้ปกครองควรสนับสนุนด้านการศึกษา ให้การส่งเสริม คอยชี้แนะ เอาใจใส่ ด้านการเรียนของนักเรียน เช่น การแนะนำด้วยวาจาที่ดีกับนักเรียน จัดหาอุปกรณ์ที่เกี่ยวกับการศึกษา จัดสภาพแวดล้อมภายในบ้านให้อบอุ่นให้เป็นศูนย์กลางการเรียน สร้างสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว และมอบทุนทรัพย์ที่เพียงพอให้กับนักเรียนในการใช้จ่ายทางการศึกษา วางแผนเพื่อความก้าวหน้าด้านการเรียนของนักเรียน และให้กำลังใจนักเรียน เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามความตั้งใจ

7.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

7.2.1 ควรศึกษาตัวแปรด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ เช่น เช่น ภูมิสำเนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ครอบครัวต่อเดือน ประเภทของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ซึ่งตัวแปรเหล่านี้อาจเป็นข้อมูลที่น่าสนใจนำมาใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อเพิ่มมากขึ้น

7.2.2 ควรแบ่งระดับการศึกษาของผู้ปกครองให้ละเอียดมากยิ่งขึ้น เช่น แบ่งเป็นระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งอาจทำให้ได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน

7.2.3 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามซึ่งอาจทำให้ได้รับข้อมูลเชิงลึกไม่มากเท่าที่ควร ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปอาจทำการศึกษาโดยเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ ควบคู่ไปด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เพียงพอและเป็นประโยชน์ต่อการเสริมสร้างและพัฒนาแรงจูงใจในการศึกษาต่อได้อย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ผันสำโรง และคณะ. (2556). ความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนโรงเรียนมัธยมด่านขุนทด. ปรินูญานิพนธ์. บธ.บ. (บริหารธุรกิจบัณฑิต). นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- กัญญ์สิริ จันท์เจริญ. (2541) การวิจัยสำหรับนักศึกษาพยาบาล. สงขลา : วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี.
- กันยา สุพรรณกุล. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). รายงานการศึกษาไทย พ.ศ. 2561. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. (2557). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬารักษ์ มหาวิทยาลัย.
- จำรูญ เทียมธรรม. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (วิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุฑามาศ ชูจินดา และคณะ. (2555). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี. วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ฉันทนิช อัครนนท์. (2545). การพัฒนาบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2553). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 12. ไทเนรมิตกิจ อินเทอร์เน็ตโปรดักส์ จำกัด.
- ณัฐพรหม อินทยศ. (2553). จิตวิทยาการศึกษา. เพชรบูรณ์ : สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์
- ณัฐวรรณ กาบคำ. (2551). การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดรรชนี ศรีธีบุญรัตน์. (2549). ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เขตจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์. ค.ม. (ครุศาสตร์มหาบัณฑิต). อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ดวงกมล ทรัพย์แสงสง. (2552). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ของนักศึกษาปริญญาโท. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. (ศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นุชนาท เนติพัฒน์. (2550). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียล แห่งประเทศไทย. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นิธิมา สังคหะ. (2547). แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัย
หอการค้าไทย. วิทยานิพนธ์. (การวัดและประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- เนตรชนก วงศ์สุเทพ. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์ (ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18. วิทยานิพนธ์. วท.ม. (วิจัยวัดผลและสถิติการศึกษา).
ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บัวขาว กมลศิลป์. (2540). ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสายสามัญโดยวิธีเรียนทางไกลของนักศึกษา
ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา).
มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปฐมวงศ์ สีหาสีนา. (2557). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลตำบลค่ายเนินวง
ตำบลบางกะจะ อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์. ร.ป.ม.
(รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิยะนุช ชันสาครกิตติ. (2548). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยรัตน์ บุตรศรี. (2554). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยนครพนม. วิทยานิพนธ์.
ร.ป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พระธีรภานุสิทธิ์ สารธมโม. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน
นวมินทราชินูทิศสตรีวิทยาพุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระมหานพพร อริยญาโน (สีเนย์). (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อฉันทะในการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดศรีสุदारาม เขตบางกอกน้อย
กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระมหาทักษ์ทวี เถาโต ญาณวิชิโย. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร.
ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระมหาวิจิตรพงศ์ วชิรวโร (ตาลอ่อน). (2552). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวิสุทธิกษัตริย์อำเภอพระประแดงจังหวัด
สมุทรปราการ. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พระมหากษัตริย์ เกตุเรน. (2547). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียน ศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์วัดข้างให้ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดปทุมธานี.** ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระอดิศักดิ์ ยางธิดา. (2551). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).** กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพรินทร์ สระแก้ว. (2556). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม. วิทยานิพนธ์ ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).** มหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มรกต ศรียาสิน. (2546). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาดนตรี นาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).** กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ่งทิพา ประสพสันต์. (2543). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยของสถาบันการศึกษาของรัฐ. ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).** กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัชฎาภรณ์ เอี่ยมสะอาด. (2560) **ความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านปวงตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 3 ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.**
- รัตนศักดิ์ เนียมโสภณ. (2561). **แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานศูนย์ติดตั้งและบำรุงรักษาอุปกรณ์ตอนนอก บริษัทไอที จำกัด (มหาชน) จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินญาณินพนธ์. บธ.ม. (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.**
- ระวีพร วีระจันทร์. (2553). **แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม. (การอุดมศึกษา).** กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วันทนีย์ โพธิ์กลาง และ อุทมพร ไฉนลาด. (2558). **แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ. ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 : 111**
- วัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (ม.ป.ป) **การหาขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย : มายาคติในการใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน และเครจซี่-มอร์แกน. วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 : 38**

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิวรรณ สารกิจปรีชา. (2554). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ปกครองกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลกุ๊กไก่ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์. กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วีไลลักษณ์ พงษ์โสภา. (2555). สุขวิทยาจิต. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีไลวรรณ ศรีสงคราม และคณะ. (2549). จิตวิทยาทั่วไป General Psychology. ทริปเพิ้ล กรุ๊ป. กรุงเทพฯ.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและการปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ศิริินภา ศรีโคกกล้า. (2556). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2555. ปริญญานิพนธ์. กศ.ม. (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2537). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (รู้เขา รู้เรา). พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ : หมอชาวบ้าน.
- ศศิธร เป็งทอง. (2552). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศุภมาศ กิจเผดิมกุล. (2555). ความสามารถในการเขียนประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีทักษิณอาชีวศึกษา จากการสอนโดยการสร้างแรงจูงใจและการเสริมแรง. นครศรีธรรมราช : วิทยาลัยเทคโนโลยีทักษิณอาชีวศึกษา
- สุชาดา พิชัยธรรม. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัวและรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง กับภาวะโภชนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์. พย.ม. (พยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุนิตรา สิงคะอุดม. (2553). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี. ปริญญานิพนธ์. กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมลักษณ์ ขาวเจริญ. (2548). การศึกษาแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4. ปริญญานิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุปัด ทองอินทร์. (2556). แรงจูงใจของนักศึกษาในการศึกษาต่อที่สถาบันการพลศึกษา. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. (การวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สมัย พันธุ์สอาด. (2553). **แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต**. วิทยานิพนธ์. (การวัดและการประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สิริอร วิชชาวุธ. (2554). **จิตวิทยาการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุนีย์ พอกสนิท. (2556). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์. (การวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา) กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เสาวนิต คำจันทร์. (2557). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร**. โครงการงานพิเศษทางจิตวิทยา ศศ.บ.(จิตวิทยา) กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2532). **ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศ.ส.
- อัจฉรา เฟงเล็งผล. (2551). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อำไพวรรณ ทัพเป็นไทย. (2556). **แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ**. วิทยานิพนธ์. (สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- อัมพา แก้วจงประสิทธิ์. (2551). **แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชัยนาท**. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. (ศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุทัย ภูเจริญ. (2564). **การศึกษาสร้างคน คนสร้างประเทศชาติ**. วารสารมหาจุฬาคชสาร. ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 : 26
- อมรรัตน์ ศรีเจริญทรศน์. (2546). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมารัตน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์. (จิตวิทยาการศึกษา) กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรทัย ชื่นมนุษย์ และคณะ. (2528). **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อริศรา จารุรัตน์. (2547). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 1**. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Lalimay. (10 ตุลาคม 2561). **4 รูปแบบการเลี้ยงดูของพ่อแม่ บ่งบอกว่าลูกจะเป็นอย่างไรในอนาคต**. สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2566. จาก <https://www.parentsone.com/4-parenting-styles-by-diana-baumrind/>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรควิช จารีกจารีต	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
อาจารย์ ดร.อธิวัฒน์ รัตนวงศ์แห	หัวหน้าสาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
รองศาสตราจารย์ประณต เค้าฉิม	อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ภาคผนวก ข

- ข1 หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
- ข2 แบบตอบรับกลับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
- ข3 หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บแบบสอบถาม (Try out)
- ข4 แบบตอบรับกลับขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บแบบสอบถาม (Try out)
- ข5 หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ข1 หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะจิตวิทยา
 ที่ จว.015 (3) /2562 วันที่ 10 กรกฎาคม 2562
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เรียน อาจารย์อรรควิช จาริกจาริต

เนื่องด้วย นางสาวอมราพร แสงลี รหัสนักศึกษา 58-08014-22793 นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง นิสัยทางการเรียนและการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร ของรายวิชา จว.404 โครงการพิเศษทางจิตวิทยา ปีการศึกษา 2561 โดยมี อาจารย์ณภาพร อยู่ถาวร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ

ในการนี้จากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ หลักสูตรฯ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดปรากฏดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย อนึ่ง หากท่านมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ นางสาวอมราพร แสงลี ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 0982050898 หลักสูตรฯ ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร นิตร์ศุกกุล)
 รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
 ในฐานะคณบดีคณะจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะจิตวิทยา
 ที่ จว.160 (2) /2561 วันที่ 7 มิถุนายน 2562
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เรียน อาจารย์ ดร.อิวิวัฒน์ รัตนวงศ์แห

เนื่องด้วย นางสาวอมราพร แสงสี รหัสนักศึกษา 58-08014-22793 นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง นิสัยทางการเรียนและความคาดหวังของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร ของรายวิชา จว.404 โครงการพิเศษทางจิตวิทยา ปีการศึกษา 2561 โดยมี อาจารย์นภาพร อยู่ถาวร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ

ในการนี้จากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ หลักสูตรฯ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดปรากฏดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย อนึ่ง หากท่านมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ นางสาวอมราพร แสงสี ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 0982050898 หลักสูตรฯ ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล)
 รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
 ในฐานะคณบดีคณะจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะจิตวิทยา
 ที่ จว.015 (1) /2562 วันที่ 10 กรกฎาคม 2562
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคนคว่ำ

เรียน รองศาสตราจารย์ประณต คำฉิม

เนื่องด้วย นางสาวอมราพร แสงลี รหัสนักศึกษา 58-08014-22793 นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง นิสัยทางการเรียนและการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร ของรายวิชา จว.404 โครงการพิเศษทางจิตวิทยา ปีการศึกษา 2561 โดยมีอาจารย์ณภาพ อยู่ถาวร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ

ในการนี้จากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ หลักสูตรฯ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดปรากฏดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย อนึ่ง หากท่านมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ นางสาวอมราพร แสงลี ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 0982050898 หลักสูตรฯ ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล)
 รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
 ในฐานะคณบดีคณะจิตวิทยา

ข2 แบบตอบรับกลับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เรื่อง นิสัยทางการเรียนและการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร
ของ นางสาวอมราพร แสงลี รหัสนักศึกษา 58-08014-22793

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา

โดยกำหนดให้นักศึกษามารับเอกสารที่พิจารณาแล้ว ได้ในวันที่

19 1.๓. 62

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ

(อรทัย ตรีจักรวิทย์)

ตำแหน่ง

อภินิหาร

วันที่

15 / 1.๓. / 62

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เรื่อง นิสัยทางการเรียนและการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร
ของ นางสาวอมราพร แสงลี รหัสนักศึกษา 58-08014-22793

- ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
โดยกำหนดให้นักศึกษามารับเอกสารที่พิจารณาแล้ว ได้ในวันที่
26 ก.ค. 62

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ อ.จิ๋ว วัฒน /
(ดร. อธิวัฒน์ รัตนวงศ์)
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ
วันที่ 26 / ก.ค. / 62

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เรื่อง นิสัยทางการเรียนและการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร
ของ นางสาวอมราพร แสงลี รหัสนักศึกษา 58-08014-22793

- ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
โดยกำหนดให้นักศึกษามารับเอกสารที่พิจารณาแล้ว ได้ในวันที่

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ
(รศ. นงนิต ตรีรัตน์)

ตำแหน่ง
รองคณบดีฝ่ายบริหาร

วันที่
15 / 11 / 62

ข3 หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บแบบสอบถาม (Try out)

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
KASEM BUNDIT UNIVERSITY

๑๘ ๕๓ / ๖๒
ว.ศ.ค. ๖๒
๑๕.๐๐ น.

ที่ มกบ. 0215/จว.014 (162)

6 สิงหาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บข้อมูลสำหรับทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทพลีลา

ด้วย นางสาวอมราพร แสงลี รหัสนักศึกษา นักศึกษา 58-08014-22793 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้รับอนุมัติจากคณะฯ ให้จัดทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา เรื่อง นิสัยทางการเรียนและการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยา ภายใต้การดูแลของ อาจารย์ณภาพร อยู่ถาวร อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ

เพื่อให้การดำเนินโครงการฯ ของนักศึกษาเป็นไปตามแผนการศึกษาของหลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้ นางสาวอมราพร แสงลี เข้าทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้หากท่าน มีข้อสงสัยประการใดโปรดติดต่อ นางสาวอมราพร แสงลี ที่หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ 0982050898

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล)

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
ในฐานะคณบดีคณะจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา "พัฒนาคน พัฒนาการด้วยศาสตร์และจรรยาบรรณวิชาชีพเพื่อสร้างสรรค์สังคมในอุดมคติอย่างยั่งยืน"
สถานที่ตั้ง : อาคาร 3 ชั้น 2 หมายเลขโทรศัพท์ 02-320-7777 ต่อ 1328
E-mail : psychology.kasem@gmail.com

วิทยาเขตพัฒนาการ : 1761 ถนนพัฒนาการ เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 โทรศัพท์ 0-2320-2777 โทรสาร 0-2321-4444
PATANAKARN CAMPUS : 1761 PATANAKARN ROAD, SUAN LUANG, BANGKOK 10250 TEL. 0-2320-2777 FAX 0-2321-4444

วิทยาเขตร่มเกล้า : 77 ถนนร่มเกล้า เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2904-2222 โทรสาร 0-2904-2200
ROMKLAO CAMPUS : 77 ROMKLAO ROAD, MINBURI, BANGKOK 10510 TEL. 0-2904-2222 FAX 0-2904-2200

๗ ส.ค. ๖๒

ข4 หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
KASEM BUNDIT UNIVERSITY

โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ
เลขที่รับ 1052
วันที่ 6 ก.ย. 2562
เวลา 14.10 น.

ที่ มกบ. 0215/จว.031(162)

6 กันยายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บข้อมูลสำหรับการทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ

ด้วย นางสาวอมราพร แสงสี รหัสนักศึกษา นักศึกษา 58-08014-22793 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้รับอนุมัติจากคณะฯ ให้จัดทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา เรื่อง นิสัยทางการเรียนและการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษา ต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา ภายใต้การดูแลของ อาจารย์บัญชาพร อยู่ถาวร อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ

เพื่อให้การดำเนินโครงการฯ ของนักศึกษาเป็นไปตามแผนการศึกษาของหลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้ นางสาวอมราพร แสงสี เข้าทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ ทั้งนี้หากท่าน มีข้อสงสัยประการใดโปรดติดต่อ นางสาวอมราพร แสงสี ที่หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ 0982050898

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียนเสนอผู้อำนวยการ

1. เพื่อโปรดทราบ/พิจารณา
2. มอบกลุ่มบริหาร 2.จิต.ร.

.....
6 ก.ย. 62

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรสุภากุล)

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ

ในฐานะคณบดีคณะจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา "พัฒนาคน พัฒนาคนด้วยศาสตร์และจรรยาบรรณวิชาชีพเพื่อสร้างสรรค์สังคมในอุดมคติอย่างยั่งยืน"

สถานที่ตั้ง : อาคาร 3 ชั้น 2 หมายเลขโทรศัพท์ 02-320-2777 ต่อ 1328

E-mail : psychology.kasem@gmail.com

วิทยาเขตพัฒนาการ : 1761 ถนนพัฒนาการ เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 โทรศัพท์ 0-2320-2777 โทรสาร 0-2321-4444

PATANAKARN CAMPUS : 1761 PATANAKARN ROAD, SUAN LUANG, BANGKOK 10250 TEL. 0-2320-2777 FAX 0-2321-4444

วิทยาเขตร่มเกล้า : 77 ถนนร่มเกล้า เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2904-2222 โทรสาร 0-2904-2200

ROMKLAO CAMPUS : 77 ROMKLAO ROAD, MINBURI, BANGKOK 10510 TEL. 0-2904-2222 FAX 0-2904-2200

9 ก.ย. 62

ภาคผนวก ค

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
เรื่อง นิสัยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ ค-1 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดนิสัยทางการเรียน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	IOC	การพิจารณา	การนำไปใช้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
2	1	1	0	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
3	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
4	1	1	0	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
5	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
6	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
7	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
8	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
9	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
10	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
11	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
12	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
13	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
14	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
15	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
16	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
17	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
18	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
19	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
20	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
21	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
22	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
23	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
24	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
25	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
26	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
27	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
28	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
29	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
30	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2558, น. 74)

ตารางที่ ค-2 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	IOC	การพิจารณา	การนำไปใช้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
2	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
3	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
4	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
5	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
6	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
7	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
8	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
9	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
10	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
11	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
12	1	0	1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
13	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
14	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
15	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
16	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
17	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
18	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
19	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
20	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
21	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
22	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
23	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
24	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
25	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2558, น. 74)

ตารางที่ ค-2 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	IOC	การพิจารณา	การนำไปใช้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
26	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
27	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
28	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
29	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
30	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
31	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
32	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
33	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
34	1	0	1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
35	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
36	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
37	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
38	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
39	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
40	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
41	1	-1	1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
42	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
43	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
44	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
45	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
46	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
47	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
48	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
49	1	-1	1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
50	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
51	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
52	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
53	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2558, น. 74)

ตารางที่ ค-2 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	IOC	การพิจารณา	การนำไปใช้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
54	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
55	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
56	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
57	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
58	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
59	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
60	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
61	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
62	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
63	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
64	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
65	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
66	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
67	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
68	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
69	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
70	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
71	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
72	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
73	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
74	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
75	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
76	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
77	1	1	1	3	1	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
78	1	-1	1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2558, น. 74)

ภาคผนวก ง

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตารางที่ ง-1 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ข้อ	ข้อคำถาม	ค่า r	การพิจารณา	การนำไปใช้
1	นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนพร้อมก่อนไปเรียน	.360	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
2	นักเรียนเข้าเรียนตรงตามเวลา	.529	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
3	นักเรียนตั้งใจเรียนเวลาครูสอน	.459	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
4	นักเรียนเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ	.373	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
5	นักเรียนไม่คุยและไม่เล่นในเวลาเรียน	.523	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
6	เมื่อไม่ได้มาโรงเรียน นักเรียนจะติดตามงานกับเพื่อน	.025	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
7	เมื่อมีเรื่องสงสัยเกี่ยวกับบทเรียน นักเรียนจะถามครูทันที	.152	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
8	เมื่อมีเรื่องสงสัยเกี่ยวกับบทเรียน นักเรียนจะถามครูทันที	-.185	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
9	นักเรียนไม่ย่อท้อต่อการเรียนแม้ว่าจะเป็นวิชาที่ยาก	.432	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
10	แม้ว่านักเรียนจำสิ่งที่เรียนได้แล้ว นักเรียนก็ยังทบทวนสิ่งที่เรียนนั้นซ้ำอีก	.436	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
11	นักเรียนรู้สึกว่างขณะที่ครูสอน	.423	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
12	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา	.428	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
13	นักเรียนทำกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้อย่างเต็มที่	.350	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
14	นักเรียนจัดช่วงเวลาในการทำการบ้านในแต่ละวัน	.444	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
15	นักเรียนทำการบ้านให้เสร็จด้วยตนเอง	.351	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
16	นักเรียนทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จตามกำหนด	.571	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
17	นักเรียนไม่ติดตามงานที่ครูมอบหมายให้	-.155	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
18	นักเรียนจะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนเวลากำหนดส่ง	.618	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
19	หลังเลิกเรียนนักเรียนใช้เวลาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียน	.471	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
20	นักเรียนชวนเพื่อนอ่านหนังสือยามว่าง	.558	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
21	ในแต่ละวันนักเรียนจะแบ่งเวลาสำหรับอ่านหนังสือเรียน	.690	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
22	นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมนอกจากความรู้ที่มีในหนังสือเรียน	.483	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
23	นักเรียนขอคำอธิบายเพิ่มเติมจากครูนอกเวลาเรียน	.383	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
24	นักเรียนสืบค้นข้อมูลความรู้ทางออนไลน์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน	.422	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
25	นักเรียนใช้เวลาว่างหรือวันหยุดเพื่อไปศึกษาเรียนรู้ในศูนย์การเรียนรู้ต่างๆ	.421	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 74)

ตารางที่ ง-1 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน (ต่อ)

ข้อ	ข้อคำถาม	ค่า r	การพิจารณา	การนำไปใช้
26	นักเรียนเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องสอบก่อนวันสอบ	.403	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
27	นักเรียนสรุปเนื้อหาที่ได้เรียนเพื่อใช้ในการสอบ	.431	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
28	นักเรียนอ่านบททวนเนื้อหาของบทเรียนก่อนสอบ	.492	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
29	นักเรียนทบทวน ทำความเข้าใจบทเรียนก่อนสอบกับเพื่อนๆ	.523	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
30	นักเรียนทำเครื่องหมายเน้นย้ำสาระสำคัญของบทเรียน เพื่อง่ายต่อการอ่านทบทวนก่อนสอบ	.407	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
31	นักเรียนเข้านอนเร็วก่อนวันสอบ	.249	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
32	นักเรียนรักษาสุขภาพก่อนวันสอบ	.230	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
33	นักเรียนมาโรงเรียนเช้าในวันสอบ	.607	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
34	นักเรียนทำจิตใจผ่อนคลายก่อนวันสอบ	.497	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 74)

ตารางที่ ง-2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ข้อ	ข้อคำถาม	ค่า r	การพิจารณา	การนำไปใช้
1	ผู้ปกครองทำอาหารที่ถูกหลักโภชนาการให้นักเรียนรับประทาน	.599	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
2	ผู้ปกครองพานักเรียนไปออกกำลังกายเพื่อให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง	.512	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
3	เมื่อนักเรียนป่วยผู้ปกครองดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด	.798	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
4	ผู้ปกครองพานักเรียนไปตรวจสุขภาพประจำปี	.443	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
5	ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้นักเรียนนอนดึก	.325	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
6	ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ	.747	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
7	ผู้ปกครองกำชับให้นักเรียนรับประทานอาหารให้ตรงเวลา	.634	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
8	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนเล่นกีฬา	.761	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
9	ผู้ปกครองให้คำแนะนำเรื่องการดูแลฟัน และสุขภาพของช่องปาก	.670	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
10	ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้นักเรียนดื่มน้ำอัดลม	.455	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
11	ผู้ปกครองให้คำแนะนำนักเรียนในเรื่องการรักษาความสะอาดของร่างกาย	.622	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
12	ผู้ปกครองให้การชี้แนะเรื่องโทษของสารเสพติด	.620	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
13	ผู้ปกครองจัดสภาพแวดล้อมภายในบ้านให้สะอาด	.681	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
14	ผู้ปกครองให้คำแนะนำนักเรียนในเรื่องการดูแลรักษาความสะอาดของห้องนอน	.611	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
15	ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนสวมใส่เสื้อผ้าที่สะอาด	.557	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
16	ในแต่ละวันผู้ปกครองจะคอยเตือนให้นักเรียนเข้านอนตรงเวลา	.508	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
17	นักเรียนสามารถพูดคุยหยอกล้อกับผู้ปกครองได้	.405	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
18	ผู้ปกครองกับนักเรียนทำกิจกรรมสันทนาการร่วมกัน	.570	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
19	เมื่อนักเรียนมีความไม่สบายใจผู้ปกครองจะชวนนักเรียนพูดคุยสนุกสนาน เพื่อให้นักเรียนผ่อนคลายความเครียด	.753	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
20	ผู้ปกครองพูดคุยกับนักเรียนอย่างเป็นกันเอง	.393	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
21	ผู้ปกครองให้การปลอบโยนเมื่อนักเรียนผิดหวัง หรือท้อแท้	.797	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
22	ผู้ปกครองใส่ใจกับอารมณ์ความรู้สึกของนักเรียน	.695	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
23	ผู้ปกครองแสดงความชื่นชมเมื่อนักเรียนทำสิ่งที่ดีต่อตนเองหรือต่อคนอื่น	.714	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
24	เมื่อนักเรียนมีปัญหา ผู้ปกครองจะปลอบโยน และให้คำปรึกษา	.716	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 74)

ตารางที่ ง-2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง (ต่อ)

ข้อ	ข้อคำถาม	ค่า r	การพิจารณา	การนำไปใช้
25	ผู้ปกครองรับฟังปัญหาหรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้นอย่างเข้าใจ	.684	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
26	ผู้ปกครองไม่คุยกับนักเรียนในเรื่องอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การเรียน	.110	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
27	ผู้ปกครองแสดงความรักความห่วงใยกับนักเรียนเสมอ	.607	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
28	ผู้ปกครองเข้าใจอารมณ์นักเรียนและแนะนำให้นักเรียนแสดง อารมณ์ที่เหมาะสม	.831	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
29	ผู้ปกครองไม่เคยแสดงอารมณ์รุนแรงกับนักเรียน	.542	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
30	ผู้ปกครองมีสัมพันธภาพที่ดีกับทุกคนในครอบครัว	.805	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
31	ผู้ปกครองใช้คำพูดที่ดี ที่ทำให้นักเรียนสบายใจ	.850	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
32	ผู้ปกครองมีอารมณ์ขัน พูดจาหยอกล้อกับนักเรียนอย่างเป็นกันเอง	.762	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
33	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนคบเพื่อนทั้งเพศเดียวกันทั้งเพื่อน ต่างเพศ	.646	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
34	ผู้ปกครองแนะนำเรื่องการแต่งกายตามสมัยนิยมอย่างเหมาะสม	.518	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
35	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนแสดงกิริยาสุภาพเหมาะ กับกาลเทศะ	.745	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
36	ผู้ปกครองให้คำแนะนำในการเลือกคบเพื่อนที่ดี	.512	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
37	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมทางสังคม เช่น จิตอาสาบำเพ็ญประโยชน์ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นต้น	.620	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
38	ผู้ปกครองฝึกให้นักเรียนมีจิตสาธารณะ ไม่เบียดเบียนสังคม	.525	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
39	ผู้ปกครองส่งเสริมค่านิยมความเป็นไทยให้กับนักเรียน	.744	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
40	ผู้ปกครองชี้แนะให้นักเรียนเคารพครูอาจารย์ และผู้มีอาวุโส	.297	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
41	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนมีพฤติกรรมเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น	.511	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
42	ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนทำงานอดิเรกที่ตนเองสนใจ	.502	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
43	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน	.694	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
44	ผู้ปกครองกล่าวชื่นชมผู้ที่ทำความดีเพื่อสังคมให้นักเรียนฟัง บ่อยๆ เพื่อเป็นตัวอย่าง	.796	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
45	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกในกิจกรรมต่างๆ ที่เหมาะสม	.358	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
46	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น	.792	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 74)

ตารางที่ ง-2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ค่า r	การพิจารณา	การนำไปใช้
47	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนคิดอย่างมีเหตุผล	.611	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
48	ผู้ปกครองรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน และให้การแนะนำ	.684	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
49	ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนดูรายการโทรทัศน์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้	.569	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
50	ผู้ปกครองจัดหาแบบฝึกหัดเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาต่างๆ ให้แก่นักเรียน	.588	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
51	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถที่ตนเองมีอยู่	.715	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
52	ผู้ปกครองมักตั้งคำถามในเรื่องต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักคิด	.668	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
53	ผู้ปกครองชื่นชมเมื่อนักเรียนทำสิ่งที่สร้างสรรค์ หรือแปลกใหม่	.736	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
54	ผู้ปกครองให้นักเรียนรู้ขีดวิเคราะห์สิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน เช่น การวิเคราะห์สาเหตุของน้ำท่วมในจังหวัดต่างๆ	.620	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
55	เมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียน ผู้ปกครองจะใช้เวลาให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองก่อน	.647	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
56	ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนเลือกฟังรายการวิทยุ ดูโทรทัศน์ หรือสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ที่ดีมีประโยชน์	.676	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
57	ผู้ปกครองคอยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ	.758	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
58	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสติปัญญา ได้แก่ การแข่งขันตอบปัญหา การโต้วาที เป็นต้น	.692	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
59	ผู้ปกครองจัดสถานที่ส่วนตัวสำหรับให้นักเรียนอ่านหนังสือทำการบ้าน หรือทำกิจกรรมที่นักเรียนสนใจอย่างอิสระ	.719	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
60	ผู้ปกครองคอยเตือนให้นักเรียนทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ	.780	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
61	ผู้ปกครองคอยตักเตือนให้นักเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน	.459	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
62	ผู้ปกครองสอนเรื่องวินัยในการเรียนแก่นักเรียน	.645	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
63	ผู้ปกครองคอยดูแลและจัดการในเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆ เพื่อให้ นักเรียนไม่เป็นกังวลและสามารถเรียนได้อย่างสบายใจ	.646	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
64	ผู้ปกครองใส่ใจเรื่องการเรียนของนักเรียน	.717	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
65	ผู้ปกครองตักเตือนนักเรียน เมื่อไม่ทำการบ้าน	.723	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 74)

ตารางที่ ง-2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ค่า r	การพิจารณา	การนำไปใช้
66	ผู้ปกครองจะให้คำแนะนำปรึกษากับนักเรียนหากนักเรียนมีปัญหาด้านการเรียน	.851	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
67	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนเรียนพิเศษ	.663	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
68	ผู้ปกครองสอบถามผลการเรียนของนักเรียนเป็นประจำ	.865	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
69	ผู้ปกครองร่วมวางแผนการเรียนให้กับนักเรียน	.826	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
70	ผู้ปกครองซื้อหนังสือที่มีประโยชน์ให้นักเรียนได้อ่าน	.585	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
71	ผู้ปกครองสอบถามนักเรียนว่าชอบเรียนวิชาอะไรบ้าง และให้คำแนะนำแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม	.640	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
72	ผู้ปกครองให้คำแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับรายงานที่ต้องส่งครู	.510	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
73	ผู้ปกครองให้เงินแก่นักเรียนไปโรงเรียนเพียงพอต่อความจำเป็นในการใช้	.629	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
74	ผู้ปกครองติดตามผลการเรียนของนักเรียนอยู่เสมอ	.720	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
75	ผู้ปกครองซักถามเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนอยู่เสมอ	.748	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 74)

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตารางที่ ง-3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละฉบับ

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น
นิตยทางการเรียน	.868
การสนับสนุนของผู้ปกครอง	.981

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

แบบสอบถาม

เรื่อง นิสัยทางการเรียนและการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร

เรียน นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวอมราพร แสงลี นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต กำลังศึกษาค้นคว้าเรื่อง นิสัยทางการเรียนและการสนับสนุนของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์จากนักเรียนในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความเป็นจริง ไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด ทุกคำตอบของท่านจะเก็บรวบรวมไว้เป็นความลับ โดยผู้ศึกษาจะทำการวิเคราะห์ผลในภาพรวมและนำไปใช้เฉพาะในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เท่านั้น

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากนักเรียนเป็นอย่างดี และขอขอบคุณในความร่วมมือ มา ณ โอกาสนี้

นางสาวอมราพร แสงลี

นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาจิตวิทยา
คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง (หมายถึง การศึกษาชั้นสูงสุดของผู้ทำหน้าที่เป็นหลักในการดูแลนักเรียน)

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงบ้างไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	นักเรียนต้องการศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง					
2	การศึกษาสำคัญต่อการพัฒนาความคิดของนักเรียนให้เข้าใจผู้อื่นได้มากขึ้น					
3	นักเรียนพยายามศึกษาค้นคว้าเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูงต่อไป					
4	การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญในการประกอบอาชีพ					
5	การศึกษาทำให้นักเรียนได้งานที่มั่นคงได้					
6	นักเรียนไม่ละความพยายามในการไขว่คว้าหาความรู้					
7	นักเรียนตั้งใจศึกษาหาความรู้เพื่อค่าตอบแทนที่สูงในการทำงานในอนาคต					
8	การศึกษาทำให้นักเรียนมีฐานะที่มั่นคง					
9	การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้นักเรียนได้รับค่าตอบแทนที่สูงขึ้นเพื่อดูแลครอบครัว					
10	นักเรียนต้องการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อการทำงานในอนาคต					
11	การศึกษาทำให้นักเรียนมีความคิดที่กว้างไกลขึ้น					
12	การขาดวิสัยทัศน์ทางการศึกษาทำให้มีความคิดคับแคบ					
13	การไม่ย่อท้อต่อการศึกษาทำให้มีพื้นฐาน ความรู้แน่น					
14	นักเรียนไม่มีความอดทนในการขวนขวายหาความรู้					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงบ้างไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนพร้อมก่อนไปเรียน					
2	นักเรียนเข้าเรียนตรงตามเวลา					
3	นักเรียนตั้งใจเรียนเวลาครูสอน					
4	นักเรียนเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
5	นักเรียนไม่คุยและไม่เล่นในเวลาเรียน					
6	นักเรียนไม่ย่อท้อต่อการเรียนแม้ว่าจะเป็นเรื่องที่ยาก					
7	แม้ว่านักเรียนจำสิ่งที่เรียนได้แล้ว นักเรียนก็ยังทบทวนสิ่งที่เรียนนั้นซ้ำอีก					
8	นักเรียนรู้สึกกังวลขณะที่ครูสอน					
9	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา					
10	นักเรียนทำกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้อย่างเต็มที่					
11	นักเรียนจัดช่วงเวลาในการทำการบ้านในแต่ละวัน					
12	นักเรียนทำการบ้านให้เสร็จด้วยตนเอง					
13	นักเรียนทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จตามกำหนด					
14	นักเรียนจะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนเวลากำหนดส่ง					
15	หลังเลิกเรียนนักเรียนใช้เวลาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
16	นักเรียนชวนเพื่อนอ่านหนังสือยามว่าง					
17	ในแต่ละวันนักเรียนจะแบ่งเวลาสำหรับอ่านหนังสือเรียน					
18	นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมนอกจากความรู้ที่มีในหนังสือเรียน					
19	นักเรียนขอคำอธิบายเพิ่มเติมจากครูนอกเวลาเรียน					
20	นักเรียนสืบค้นข้อมูลความรู้ทางออนไลน์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน					
21	นักเรียนใช้เวลาว่างหรือวันหยุดเพื่อไปศึกษาเรียนรู้ในศูนย์การเรียนรู้ต่างๆ					
22	นักเรียนเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องสอบก่อนวันสอบ					
23	นักเรียนสรุปเนื้อหาที่ได้เรียนเพื่อใช้ในการสอบ					
24	นักเรียนอ่านบททวนเนื้อหาของบทเรียนก่อนสอบ					
25	นักเรียนทบทวน.ทำความเข้าใจบทเรียนก่อนสอบกับเพื่อนๆ					
26	นักเรียนทำเครื่องหมายเน้นย้ำสาระสำคัญของบทเรียน.เพื่อง่ายต่อการอ่านทบทวนก่อนสอบ					
27	นักเรียนเข้านอนเร็วก่อนวันสอบ					
28	นักเรียนรักษาสุขภาพก่อนวันสอบ					
29	นักเรียนมาโรงเรียนเช้าในวันสอบ					
30	นักเรียนทำจิตใจผ่อนคลายก่อนวันสอบ					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงบ้างไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ผู้ปกครองทำอาหารที่ถูกหลักโภชนาการให้นักเรียนรับประทาน					
2	ผู้ปกครองพานักเรียนไปออกกำลังกายเพื่อให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง					
3	เมื่อนักเรียนป่วยผู้ปกครองดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด					
4	ผู้ปกครองพานักเรียนไปตรวจสุขภาพประจำปี					
5	ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้นักเรียนนอนดึก					
6	ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ					
7	ผู้ปกครองกำชับให้นักเรียนรับประทานอาหารให้ตรงเวลา					
8	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนเล่นกีฬา					
9	ผู้ปกครองให้คำแนะนำเรื่องการดูแลฟัน และสุขภาพของช่องปาก					
10	ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้นักเรียนดื่มเครื่องดื่มอัดลม					
11	ผู้ปกครองให้คำแนะนำนักเรียนในเรื่องการรักษาความสะอาดของร่างกาย					
12	ผู้ปกครองให้การชี้แนะเรื่องโทษของสารเสพติด					
13	ผู้ปกครองจัดสภาพแวดล้อมภายในบ้านให้สะอาด					
14	ผู้ปกครองให้คำแนะนำนักเรียนในเรื่องการดูแลรักษาความสะอาดของห้องนอน					
15	ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนสวมใส่เสื้อผ้าที่สะอาด					
16	ในแต่ละวันผู้ปกครองจะคอยเตือนให้นักเรียนเข้านอนตรงเวลา					
17	นักเรียนสามารถพูดคุยหยอกล้อกับผู้ปกครองได้					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
18	ผู้ปกครองกับนักเรียนทำกิจกรรมสันตนาการร่วมกัน					
19	เมื่อนักเรียนมีความไม่สบายใจผู้ปกครองจะชวนนักเรียนพูดคุยสนุกสนาน เพื่อให้นักเรียนผ่อนคลายความเครียด					
20	ผู้ปกครองพูดคุยกับนักเรียนอย่างเป็นกันเอง					
21	ผู้ปกครองให้การปลอบโยนเมื่อนักเรียนผิดหวังหรือท้อแท้					
22	ผู้ปกครองใส่ใจกับอารมณ์ความรู้สึกของนักเรียน					
23	ผู้ปกครองแสดงความชื่นชมเมื่อนักเรียนทำสิ่งที่ดีต่อตนเองหรือต่อคนอื่น					
24	เมื่อนักเรียนมีปัญหา ผู้ปกครองจะปลอบโยนและให้คำปรึกษา					
25	ผู้ปกครองรับฟังปัญหาหรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้นอย่างเข้าใจ					
26	ผู้ปกครองแสดงความรักความห่วงใยกับนักเรียนเสมอ					
27	ผู้ปกครองเข้าใจอารมณ์นักเรียนและแนะนำให้นักเรียนแสดงอารมณ์ที่เหมาะสม					
28	ผู้ปกครองไม่เคยแสดงอารมณ์รุนแรงกับนักเรียน					
29	ผู้ปกครองมีสัมพันธภาพที่ดีกับทุกคนในครอบครัว					
30	ผู้ปกครองใช้คำพูดที่ดี ที่ทำให้นักเรียนสบายใจ					
31	ผู้ปกครองมีอารมณ์ขัน พูดจาหยอกล้อกับนักเรียนอย่างเป็นกันเอง					
32	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนคบเพื่อนทั้งเพศเดียวกัน ทั้งเพื่อนต่างเพศ					
33	ผู้ปกครองแนะนำเรื่องการแต่งกายตามสมัยนิยมอย่างเหมาะสม					
34	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนแสดงกิริยาสุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ					
35	ผู้ปกครองให้คำแนะนำในการเลือกคบเพื่อนที่ดี					
36	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมทางสังคม อาทิ จิตอาสาบำเพ็ญประโยชน์ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
37	ผู้ปกครองฝึกให้นักเรียนมีจิตสำนึก ไม่เบียดเบียนสังคม					
38	ผู้ปกครองส่งเสริมค่านิยมความเป็นไทยให้กับนักเรียน					
39	ผู้ปกครองชี้แนะให้นักเรียนเคารพครูอาจารย์ และผู้มีอาวุโส					
40	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนมีพฤติกรรมเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น					
41	ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนทำงานอดิเรกที่ตนเองสนใจ					
42	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน					
43	ผู้ปกครองกล่าวชื่นชมผู้ที่ทำความดีเพื่อสังคมให้นักเรียนฟังบ่อยๆ เพื่อเป็นตัวอย่าง					
44	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกในกิจกรรมต่างๆ ที่เหมาะสม					
45	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น					
46	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนคิดอย่างมีเหตุผล					
47	ผู้ปกครองรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน และให้การแนะนำ					
48	ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนดูรายการโทรทัศน์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้					
49	ผู้ปกครองจัดหาแบบฝึกหัดเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาต่างๆ ให้แก่นักเรียน					
50	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถที่ตนเองมีอยู่					
51	ผู้ปกครองมักตั้งคำถามในเรื่องต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักคิด					
52	ผู้ปกครองชื่นชมเมื่อนักเรียนทำสิ่งที่สร้างสรรค์หรือแปลกใหม่					
53	ผู้ปกครองให้นักเรียนรู้คิดวิเคราะห์สิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน เช่น การวิเคราะห์สาเหตุของน้ำท่วมในจังหวัดต่างๆ					
54	เมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียน ผู้ปกครองจะใช้เวลาให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองก่อน					
55	ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนเลือกฟังรายการวิทยุ ดูโทรทัศน์ หรือสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ที่ดีมีประโยชน์					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
56	ผู้ปกครองคอยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ					
57	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสติปัญญา อาทิ การแข่งขันตอบปัญหา การโต้วาที					
58	ผู้ปกครองจัดสถานที่ส่วนตัวสำหรับให้นักเรียนอ่านหนังสือทำการบ้าน หรือทำกิจกรรมที่นักเรียนสนใจอย่างอิสระ					
59	ผู้ปกครองคอยเตือนให้นักเรียนทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ					
60	ผู้ปกครองคอยตักเตือนให้นักเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน					
61	ผู้ปกครองสอนเรื่องวินัยในการเรียนแก่นักเรียน					
62	ผู้ปกครองคอยดูแลและจัดการในเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆ เพื่อให้นักเรียนไม่เป็นกังวลและสามารถเรียนได้อย่างสบายใจ					
63	ผู้ปกครองใส่ใจเรื่องการเรียนของนักเรียน					
64	ผู้ปกครองตักเตือนนักเรียน เมื่อไม่ทำการบ้าน					
65	ผู้ปกครองจะให้คำแนะนำปรึกษากับนักเรียน หากนักเรียนมีปัญหาด้านการเรียน					
66	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนเรียนพิเศษ					
67	ผู้ปกครองสอบถามผลการเรียนของนักเรียนเป็นประจำ					
68	ผู้ปกครองร่วมวางแผนการเรียนให้กับนักเรียน					
69	ผู้ปกครองซื้อหนังสือที่มีประโยชน์ให้นักเรียนได้อ่าน					
70	ผู้ปกครองสอบถามนักเรียนว่าชอบเรียนวิชาอะไรบ้าง และให้คำแนะนำแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม					
71	ผู้ปกครองให้คำแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับรายงานที่ต้องส่งครู					
72	ผู้ปกครองให้เงินแก่นักเรียนไปโรงเรียนเพียงพอต่อความจำเป็นในการใช้					
73	ผู้ปกครองติดตามผลการเรียนของนักเรียนอยู่เสมอ					
74	ผู้ปกครองซักถามเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนอยู่เสมอ					

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ - สกุล	อมราพร แสงลี
วันเดือนปีเกิด	15 กันยายน 2539
ภูมิลำเนา	จังหวัดสกลนคร
E-mail Address	miwsaenglee@gmail.com
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2565	ศิลปศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาจิตวิทยา) มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2556	มัธยมศึกษาตอนปลาย (สายวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์) โรงเรียนส่องดาววิทยาคม จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2550	ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโคกสะอาด จังหวัดสกลนคร